سور تعويذ

(لنډې کيسې)

Ketabton.com

قاضي محمد حسن حقيار

۱۳۹٤ لمريز کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تحريك يادښت

د افغانستان ملي تحريك د (۱۳۹۳ ل) کال په پيل کې له خپلو ګرانو هېوادوالو سره ژمنه کړې وه چې د دې کال په بهير کې به (شل عنوانونه) بېلا بېل ديني، علمي، ادبي او ټولنيز اثار خپلې ټولنې ته وړاندې کوي. ملي تحريك دا ژمنه د ياد کال د کب پر (۲۸)مه نېټه پوره او د يوې پرتمينې غونډې په ترڅ کې يې شل عنوانونه علمي اثار هېوادوالو ته وړاندې کړل.

ملي تحريك په ياده غونډه کې ژمنه وکړه چې د (۱۳۹۴ ل) کال په بهير کې به انشاء الله د خداى (ج) په نصرت ټول ټال سل (۱۰۰) عنوانه بېلابېل علمي اثار ټولنې ته وړاندې کوي. طبيعي خبره ده چې دا اسانه کار نه دی، ډېر زيات زيار او زحمت ته اړتيا لري، خو ملي تحريك ټينګ هوډ کړی چې خپله دا ژمنه به هم د تېرې ژمنې په څېر عملي کوي. دا اثر چې ستاسو په لاس کې دی د همدې (سل عنوانونو) ژمنه کړو اثارو له جملې څخه دی، چې د چاپ جامه اغوندي. ملي تحريك هيله لري چې له دې اثر څخه به زموږ هېوادوال په زړه پورې ګټه پورته کړي. ملي تحريك له ټولو هغو ليکوالو، ژباړونکو، سمونچارو، مالي او معنوي مرستندويانو او چاپ چارو څخه چې د دې اثارو د چاپ په دې ټول بهير کې يې يو بل سره مرسته او ملګرتيا کړې او دا فرهنګي بهير يې بريالی کړی، د زړه له کومې مننه کوي او کور ودانی ورته وايي.

د هېواد د فرهنګ د ښېرازۍ په هيله

د افغانستان ملي تحريك فرهنګي څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فیصله

ځانګې په دې جرګې پورې خپلې ډېرې هيلې تړلې وې، له نورو جرګو څخه ددې جرګې توپير دا و چې پدې جرګه کې ددې او ددې دخسرګنۍ دقامونو له مشرانو پرته نورو ډېرو مخورو سپين ږيرو هم ګډون کړی وو.خو، د خسرګنۍ جرګ يې همدا يوه پښه درلوده. په همدې يوه خبره ولاړ وو((ولې، ځان شرموو چې ښځې ته طلاق ورکوو ؟دا کومه پښتو ده، دا کوم غيرت دی، که لېونی دی او که سپېلنی همدا يې مېړه دی. که مېړه يې ګټه وته نشي کولی، نو موږ خو يې ګټلې شو ،شکر هرڅه مو پر ېمانه دي، دا له دوه ډی جامو هرڅه بې غمه ده، نه ــ نه هېڅکله نه. خپلو بچيانو ته دا پېغور نه پرېږدو...))

جرګه پاځېده او همدا چې ځانګې واورېدل، چې جرګې نتيجه ورنکړه نو سر پرې وچورلېد ،له غم او خفګان څخه يې په ډېره سختۍ په مرۍ کې ساه چلېده، دنهيليو ځپو واخېسته، په کټ کې ړنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګـه وغځېـده، څـو اوږده اسـوېلي يـې ووېسـتل، ژوره سـاه يـې واخېسته. د تېر څلور کلن ژوند د هرې شېبې په ورياد ېدلو به يې په زړه کې نرۍ څړيکه تېره شوه، اوښکو يې د کټ بوڼ لوند کړ، کله به يې خپل پلار ملامتاوه او کله هم خپل نصيب. د خيال او سوچونو بېړۍ يې لاهو شوه، ماضي ته لاړه. ځانګې ته ور ياد شول چې د پېغلتوب په لومړي کال يې د ژوند د نېکمرغۍ په هيله د پلار پرېکړه ومنله او په يوه لرې سيمه کې يې له يو نا پېژانده سړي سره چې تر دې دمه يې په اړه هېڅ معلومات هم نلرل واده ته زړه ښه کړ.

او هغه وخت چې دا د ناوې توب په رنګينيو کې د واده په لومړۍ شپه له مېړه سره يو ائې شوه؛ خو هغه دومره ليونی و چې اصلاً ښځه او نر يې نه پېژندل او ترپايه يې آن د ناوې توب پلو هم د دې له مخه لرې نه کړ.

هغه خفګان چې دا له مېړه سره له يو کلن ژوند وروسته هم، خپل کلي ته (پېغله) راغلله او سره لـه دې چې خسر او خوابنې يې ښه پوهېدل چې زوی يې چور لېونی دی، خوبيا يې هم دخپل خدمت لپاره يوه داسې نجلۍ ورته وکړه؛ چې د ښکلا او ځوانۍ نوم يې دهرچا پر ژبه و.

لـه جرګو او مرکو نهيلۍ شوه، بله لار ورته پاتې نه وه، مجبوره شوه چې دحکومت لمن ونيسي همدا و چې لـه مېړه څخه درسمي بېلتون لپاره يې محکمې ته د تللو پرېکړه وکړه، که څه هم دا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګې لپاره سخته وه، چې په محکمو او ځارنواليو وګرځي؛ ځکه چې په عمر کې هم کومې دولتي ادارې ته نه وه تللې، خو څه يې کړي وای بله چاره يې هم نه وه.

ځانګه په خپل ژوند کې په لومړي ځل ځارنوالۍ ته لاړه، دومره کم جرئته وه چې له چاسره يې مخامخ خبرې هم نشوای کولی.

ځانګه اړتيا محکمې او ځارنوالۍ ته راوستې وه؛ خو هلته ورته هرچا د شک او يوې بد اخلاقې مېرمنې په سترګه کتل.

دا حالت پر هغې ډېر دروند پرېواته، چې د يوې تورسرې په توګه يې جېب خالي دی خو په ادارو کې ورسره بې مطلبه څوک خبره هم نه کوي.

لومړی ځل خو د ځانګې له سترګو هغه وخت اور والوت چې د ځارنوال د مېز تر شا کښېناسته ، هغه ورته وايي چې له دې لېونې ښځه بېلتون ستا حق دی. زه دې ټول کار درته خلاصوم خو ته هم په جيبونو لږ ګوتې ووهه، دا ورته په ډېره ماته غاړه او بنده ـ بنده ژبه وايي چې ، زه په کور ناسته نجلۍ يم او پلار مې غريبکار، زه به پيسې درته له کومه کړم ؟ خو ځارنوال سمدستي ځواب ورکوي ((خير که جيب دې تش دی خو ته ډېر نور څه هم لرې.))

ځارنوالۍ د ځانګې په اړه د ډاکټر نظر وغوښت، خو ډاکټر په دولتي روغتون کې ځانګې ته وويل ددې لپاره چې معلومه شي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغله يې که مېرمن، بايد ما ښام ناوخته زما شخصي کلينيک ته راشې.

د ځانګې دوسيه د پرېکړې لپاره ابتدايه محکمې ته لاړه، خو قاضي ځکه ددې پر ضد پرېکړه وکړه چې دې يې مېلمستيا ونه منله.

سره له دې چې ځانګه خبره وه د مرافعه محکمې رييس سپين ږيرى سړى دى او درې مېرمنې هم لري، خو هغه مار خوړلې، له پړې هم وېرېده،د وېرې او هيلې په فضا کې په چادري کې پټ مخ د قاضي مخ ته کېناسته.

له کېناستو سره سم قاضي ځانګې ته مخ ورواړاوه ((ګوره دا محکمه ده ، دلته بايد هره ښځه لوڅ مخ کېني.))

د ځانګې زړه ودرزېد ،د قاضي په خبره يې ځان کوڼ کړ، داسې چې ګويا له سره د قاضي په خبره پوهه شوې نه وي .

قاضي بل جوړ عينکې په سترګو کړې ، د دوسيې ورقې يې واړولې راواړولې او چې د ځانګې په رنګين عکس يې سترګې ولګېدې، نو زړه يې وتخنېد ، ، د خپلې فنري ثوکۍ مخ يې ځانګې ته را واړاوه ، په تونده لهجه يې ورته وويل:((دلته په پټ مخ فيصلې نه کېږي،درته مې وويل دا محکمه ته اړه يې چې مخ لوڅ کړې.))

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګې چادري پورته کړه ، او همدا چې د قاضي سترګې د ځانګې پر مخ او بدن ولګېدې نو بې اختیاره یې سترغلي په الوتلو ، وېښته نېغ ، او رېد مخ سور او د نبضونو حرکت تېز شو .

قاضي د دوسیې ورقې اړولې را اړولې ،او د هرې ورقې له اړولو سره به یې یو ځل د سترګو په کونج کې ځانګې ته وکتل ، دوسیه یې بنده او خولې یې وچې کړې ، هڅه یې وکړه چې د زړه درزا پټه کړي ،د سوداګر په څېر یې د ځانګې ټول بدن له سترګو تېر او د سترګو ګاټې یې د هغې پر مخ ورښخ کړل:((افرین پرتا چې د مېړو خې نوم هم در باندې دی ، الله ج ښه ځواني او ښایست هم درکړی او بیادې هم خپله حیاء ساتلې ده ، زه نورتا په دې کړاو کې نشم لیدلی، ستا دخلاصون لار شته.))

ځانګه وغوړېده له خوښۍ پر خپله ځوکۍ نېغه او وروړاندې شوه قاضي چې شبه په شبه یې دوړي لېوه په څېر پر شونډو ژبه راښکله وویل: ((ته خو ځوانه یې هرو مرو به له چاسره ژوند شریکوې نو آیا دا ښه نه ده چې زما غوندې یو مهربانه سړی د ژوند ملګری کړې ؟؟. دومره به دې ونازوم چې د ژوند ټولې سترتیاوې به دې هېرې شي.))

ځانګه بې صبره شوه ، په توندلهجه یې ورته وویل: قاضي صیب دا څه وایې زه خو ستا د لمسۍ پر ځای یم او بیا ته خو درې ښځې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي ورته په وروستي ځل مخ ور واړاوه:((خوښه دې بیا به ارمان کوې.)) اوله همدې سره ووت.

دوه ورځې وروسته، چې څانګه محکمې ته لاړه نو قاضي ورته وویل چې څنګه زما پیشنهاد دې ومانه ؟ د څانګې سترګې ډنډ اوکېنې او ښې خواته د سر په خوځولو یې اوښکې اخوا دېخوا وشیندل شوې .قاضي هم پر شونډو یوه ترخه موسکا تېره کړه په غرور یې وویل: ((ښه نو زما فیصله به دې هم خوښه شي))

خولا یې خپله فیصله نیمه هم نه وه اورولې چې څانګه په چیغه له دفتره ووته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزښتونه

حفیظ او سعیده له ګاونډیتوب سربېره د عمه او ماما بچیان هم و، په یو کور کې زېږېدلي ،لوېدلي او کوچنیتوب یې هم یو ځای تېری شوی و، د عمر له پخېدلو سره یې جوخت له یو بل سره مینه هم پخه شوې وه، ددواړو له مور او پلار پرته آن نور دوستان هم ددوی پر مینې خبر شوي وو.

د حفیظ مور او پلار څو څو ځله د سعیدې پر مو او پلار حفیظ ته د سعیدې پر غوښتلو جرګې وکړې خو د سعیدې موربه ورته همدا یوه خبره کوله چې زما لور مکتبۍ ده او حفیظ بې سواده او خشتمال ،ولې خشتمال هلک او دا سې چاته لور ورکړم چې که اسمان شین وی نو زما لور به ډوډۍ خوري او که وریځ او باران نو وږې به وي.

جرګو مرکو ،عذر او ننواتو کار ونکړ،نه د حفیظ وچو شونډو تاثیر وکړ اونه د سعیدې اوښکو او پټ پټ ژړا.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سعيدې د مور ضد له حفيظ او هغې دواړو خوبونه تښتولي و ځوځله يې پرېکړه وکړه چې وطن پرېږدي او چېرته په کوم بل ځای کې په بل نوم ګډ ژوند پيل کړي خو بيا هم د خلکو پيغور او د مور او پلار سر ټيټي به يې د دې نيت په پښو کې زولنې شوې، دواړو پرېکړه وکړه چې که دوی د يو بل نشول نو ټول عمر به له بل چا سره واده نه کوي او سرونه به سپينوی خو پښتني پېغلې کله په خپل واک وي مور يې د هغې له خوښې او مشورې پرته خپل ورا ره ته چې همدلته يې پوهنتون لوستی و په نوم کړه.

حفيظ به پر لار ګوتې شمېرلې او له ځان سره به غږېده هم ،خو بيا هم پلار يې د سعيدې د مور او پلار له ضده له بل کور څخه ورته د ستمال راووړ.

خير دواړو نوی ژوند پيل کړ، کال يو نيم وروسته الله ج حفيظ ته زوی او سعيدې ته لور ورکړه.

ورځې او شپې تېرېدلې، حفيظ پوهېده چې دده بې سوادي له سعيدی سره دده د واده يوا خينی خنډ واو همدا بې سوادی ورته پيغور شوه نو کلک هوډ يې وکړ چې په هره بيه وي پر بچيانو به پوره تعليم کوي او خپله به هم کوم کسب يا دوی همدا و چې خپله يې هم ترکاڼي ياده کړه او پر زوی يې هم لوړې زده کړې وکړې ،تردې چې په کلي او کور کې يې د زوی د اخلاقو ، ښکلا او استعداد نکلونه دهرچا په خوله و ،د سعيدې لور هم دکلي ښکلې پېغله شوه. همدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـېبې وې چـې پـه افغانســتان کـې د مجاهـدينو انقـلاب بريـالی او کـورنۍ جګـړې پيـل شـوي نـو رنـو دمـامور قـدر او اهميـت کـم شـو ، لوست اهميت نه درلود ،د پيسو ارزښت را ولوېده پـه معاشـونو ژونـد نه کېده ،ډګروالانو او رئيسانو به دښار پر واټونو کچالو پلـورل ،لـوی لوی رئيسان اومديران به له بې سواده دوکاندارانو سره منشيان و ، د سـعيدې د ميــړه روزګــار او اقتصــاد ورځ پــر ورځ کمـزوری کېـده او دحفيظ ژوند ښه کېده.

حفـيظ داخل پـه سعيدې پسـې جرګـه ورولېږلـه او دهغـې لـوريې خپل لوستي زوی ته وغوښته خو داځل سعيدې له دې رشتې ځخه پـه کلکه انکار وکړ، جرګې تـه يې وويـل چې ليـونۍ خو نده چې خپلـه لـور ،انجنير يـا داسې چاتـه ورکړي چې ديـوې مياشـتې معـاش يـې د يومزدورد لسـو ورځـو لـه مزدورۍ سره برابرنـدی اوکـه ښـاروالي يـې ګاډی پر سړک درولوته پرېږدي نو ددې لوربه ډوډۍ خوري اوکـه پـرې يې نږدي نو لوربه يې وږې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بــاور

دوبۍ ته دازما لومړی سفر نه و ، خو لومړی ځل و ، چې په یوه اسلامي نړیوال سیمینارکې ګډون کوم. سیمینار ته دنړۍ له ګوټ ـ ګوټ څخه رابلل شویو عالمانو ته په شانداره او قیمتي هوټل کې ځای نیول شوی وو.

ما ته لامیاشت وړاندې دمقالې لپاره (په اسلام کې دحیا او اخلاقو ارزښت)موضوع راکړل شوې وه.

دوبۍ ته زما له سفر څخه زما ډېر دوبۍ مېشتي دوستان خبرشوي وو ، خو پرېکړه مو داوه چې له سیمینار وروسته به ددوبۍ له ښکلا خوند اخلو.

دسیمینار په وروستي ماښام مې نسیم ته په ټېلیفون وویل، چې سبا ته له موټر سره راشي، چې دوبۍ ښه وګورو ، سبا زه ،هغه او زموږ بل ملګری عزیز ووتلو ،ډېرې اسمانځکې ودانۍ او پارکونه مو ولیدل.نسیم دغرمنۍ لپاره دسمندر پرغاړه یوه لوکس هوټل ته بوتللو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دځـو پــوړیزه هوټـل لمــن ترډېـره د ســمندر لــه پا ســه وه ، ښــکلیو مصنوعي ځړوبیو(ابشارونو) ، پـارکونو او چمنونـو هوټـل تـه لاښـکلا ورکړې وه.

د ډوډۍ سیستم یې بوفه وو ، پـه یـوه لـوی سـالون کـې لـه ډول ډول غوښــو وریجو ،ســلاد ، پیرنــي او تــازه میــوو ډک دیګــي او لوښــي پــراوړده مېزکتــار ایښــي وو او د ســالون بــر ســرته ســندرغاړو نرمــه موسیقي غږوله.

نسیم دخوړو مېز ته نږدې ځای ناستې ته وټاکه.

موږلا پـه خوړو پیـل نـه وو کـړی، چـې شـپږ- اوه انجونې د دیګیـو مېز ته راغللې.ټولې ښکلې او تـازه وې، خو یـوه پکـې دومـره ښـکلې وه، چې تابه ویل د دوبۍ مصنوعي ښکلا تـه مـاتې ورکـوي ،ټولـو پـه قـابونو کـې ځانتـه خـواړه واخېسـتل او خپلـو مېزونـو تـه ولاړې. ددې انجلـۍ پــه لیـدلو نـو نـور زمـوږ خـولې دچولـه کېـدو نـه وې، عزیـز سمدستي پیل کړ:(دا خو سمه پري زاده ده، اه خلک چې وایي پـه دنیـا کـې پـري زادې شـته دي هغـه خو همـداده) نسـیم مـخ راواړاوه : (ددې ځای د ناسـتې ګټـه دې ولیـده، داخو یـې اول برکـت دی ، نـورې بـه هـم وګورې)

موږلا همداخبرې کولې، چې دا انجلۍ بیا راغلله او ددیګیـو مېـز ته ودرېده. نسیم پـه شـوخۍ ددې لپـاره چـې دا انجلـۍ وپوهـوي، چـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهمدې په اړه خبرې کوو ، کله کله دهغې خواته اشاره هم کوي په لوړ غږېږې وويل: (اف دا ستركې دي، كه له شرابوډكې پيالې ، والله كه خو دزرافې غږې هم دومره دنګه وي، که په دې ټوله دوبۍ کې بله ښکلې نه وي همدا ورته بس ده. دابه دکوم ځای وي ؟

چاپېريال عربي وو. موږ ډاډه وو ، چې هغه په پښتو نه پوهېږي. عزيز وويل (ماته خو ماليزيايۍ ښكاري) نسيم ځواب وركړ: (ځه ورک شه په ماليزيايانو کې دومره لوړه ونه ا و مناسب اندام له کومه شو ؟دهغوی مخونه خو بې نمکه تک سپين دي، دابه مصرۍ او يا ترکۍ وي. ته يې قداو دمخ سرخي وګوره))

نور نو دشوخۍ پيريان پر ما هم راغلل: :((ماته خو هندۍ يا پاکستانۍ ښکاري تاسو خو يې په لاسونو دې بنګړيو او دنكرېزو نقش ته وګورئ، وربل او جامې يې هم هندۍ ا و پاکستانۍ ښکاري ،)) انجلۍ بد بد راوکتل قابونه يې له خوړو ډک کړل او ولاړه. ما ورپسې دستر ګو په کونج کې کتل کباب يې په نورو نجونو وويشه او کېناسته.

لږه شېبه وروسته بيا راغلله ، نسيم يې په ليدلو وويل: ((لکه چې دابدرۍ جماله کوم ديو له کوه قاف څخه راتښتولې ده، آخ خدايه دابه دکوم بختور سيف الملوک په نصيب وي))

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزیز یې خبرې ورپرې کړې: ((یاره یوه شپه یې په یو میلیون ډالر ارزي)) ماته یې مخ کړ: ((که څنګه اسد استاده ؟))ماورته وویل: ((یو میلیون نه، سل میلیونه هم پرې کم دي. پیسه که هرڅومره ډېره شي بیه او وروستی حد لري خو دا ښکلا خو نه حد لري اونه ورته څوک بیه ټاکلی شي، یواځې دشونډو دښکلا انځورولو ته یې قلم یو سمندر رنګ غواړي)) هغې بیا هم خپل قابونه ډک کړل او روانه شو. خواړه یې پرنورو وېشل او کېناسته. لږ وروسته بیا راغلله نسیم ددې لپاره چې بیاهغه په غوږ ووهي په لوړ غږ وویل : (که کوم تکړه هنرمند یې انځور وباسي نو نور به څوک د پیکاسو انځورونه او میناتورۍ هم وانخلي .))

عزیز ورغبرګه کړه ((له خدای نه جار شم چې یا یې دومره ښکلې نه وای پیدا کړې او یا یې موږ ته دصبر طاقت راکړی وای))

دسترګو په کونجو کې یې داسې راکتل چې دهرباڼه په خوځېدلو یې موږ ته کرکه ورېده.

زماهم طاقت رانغی:((دوی اوس هم زموږپوروړي دي که موږ بدرنګه نه وای نو ددوی ښکلا څه ښکاربده سپوږمۍ په تیاره کې ښه ځلېږي طبیعت سهوه شوی نه دی، که ټول انسانان ښکلي وای نو نن به ولې ددې یوې په توصیف له موږ او تاسو ډوډۍ پاتې کېده))

مالا خبرې کولې چې هغه خپل مېز ته روانه شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور نو زموږ دوتلو وخت وو ، چې يو چا زما پر اوږه لاس کېښود ، مالا مخ وراړولی نه وو چې دهغه خبرې مې غوږ ته راننوتې ((سلام ورور ! وخته مې ليدلی وې ماويل پربږده چې ډوډۍ وخورې بيا به درسره جوړپخير وکړم)) دقاضي پاچا په ليدلو خوښ شوم، ورپاڅېدم سترې مه شي مې ورسره وکړه ، دستي يې وويل عمر دې ډېر دی بيګا مې په تلويزيون کې په خبرونو کې وليدلې له مشر حاجي صاحب سره مې ياد کړې حيران وم چې دلته به دې له چانمبر پيدا کړم، ډېر وخت مې نه يې ليدلی، ترې ومې پوښتل چې ستا کور خو په کويټ کې دی دلته څه کوې؟ ويې ويل چې د زوی واده مې تيار و ،کورنۍ مې پرېکړه وکړه چې د واده مراسم په دوبۍ کې جوړکړو ،پرون يې همدلته واده وو، دوه -درې ورځې نور هم په دوبۍ کې يو بېرته کويټ ته ځو.

کېناستو يو ساعت مو د خپل ګډ کلي په اړه خبرې وکړې په وطن کې يې دخپلو دوستانو اوځمکو پوښتنه رانه وکړه .

ترې و مې پوښتل چې که څه هم زامن دې په کويټ کې لوی شوي او ډېر يې نه پيژنم خو بيا هم د کوم يوه واده وو او مېرمن يې دکوم ځای ده ؟هغه ځواب راکړ چې ددريم زوی واده مې و اوخپله ورېره دمشر حاجي صاحب لور سارا مې ورته کړې ته خو خبر يې چې هغوی هم له موږ سره په کويت کې اوسېږي؟ سارا خو به ته هم پيژنې ! هغه خو تکړه ليکواله او شاعره ده زموږ ټوله کورنۍ تا پيژني، په

(c) ketabton.com: The Digital Library

انټرنېټ کې دې مضامین لولي او احترام درته لري، ټول راغلي، همدلته دې اوس د سمندر پرغاړه پارک ته لاړل، راځه چې له ټولو سره دې معرفي کړم چای او شربت به هم له موږ سره وڅښې) له همدې سره یې له لاسه ونیولم بې سوال او ځوابه یې روان کړم. د سارا د نوم په اورېدلو زما هم تلوسه ډېره شوه غایبانه شناخت مې ورسره و په انټرنېټ کې مې ورسره ډېر چټ کړی و .

ټول له اوږده مېز څخه راتاو ناست وو د قاضي پاچا له خولې زما دنوم او تخلص په اورېدلو ټول ودرېدل ، لاسونه یې پرسینه کېښودل پاچا ماته ګوته ونیوه: (اسد جان خو زموږ د کلي او سیمې ویاړ دی. په ده موسترګې هسکې دي.) له همدې سره یې د مېز برسرته نجلۍ او ترڅنګ یې ولاړ ځوان ته ګوته ونیوه: ((ساراجانه مې ورېره او اینګور ده ، حامدجان مې ځوی دی پرون ددوی واده وو)) دنجلۍ په لیدلو زماله پښو ځمکه وتښتېده ، وارخطاشوم: (هلکه داخو هماغه ده)، له ډېر خجالته مې پر تندي خوله راغلله. هغې هم ټکان وخوړ سره وګرځېده .پاچا خپلو خبروته دوام ورکړ ((ساراجانې ، تا خو به اسد استاد ډېر یاداوه ښه شوه چې د واده دخوشحالۍ ترڅنګ دې دده دنږدې لیدلو خوشحالي هم پر برخه شوه)) سارا وارخطاشوه. لکه ترهېدلې هوسۍ په حیرانتیا یې وپوښتل بابا دا ته څه وایې: (دابه استاد اسد نه وي ، [ژبه یې بنده

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنده شوه]نه نه دا هغه کېدلی نشي ، هغه ما پخپل ذهن کې بل ډول انځور کړی دی، دا نه دی !.)

له ډېره شرمه زما سترګې پر ځمکې ګنډل شوې وې ، رڼا ورځ راباندې تیاره ده ، مخامخ ورته کتلی نشم. پاچا ورته په خندا وویل(نه بچی، اسد همدادی تالکه چې سپین ږیری بللی وو که څنګه ؟) دسارا پر تندي هم خوله راماته شوه په طنز او او ریشخند یې -چې بل چا نه محسوساوه او ټول باریې یواځې زما پر اوږو وو- ورته وویل (هو بابا د استاد لیکنې مې ډېرې اورېدلې او لوستې وې او اوس چې په خوړو پسې تللم نودرې واړې مې بیا هم دده استادانه او فلسفي خبرې واورېدلې او ښه شو چې ژر مې نور هم وپېژنده !)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بختور واده

کله چې دفتر ته ننوتم د میز پر سر مې دبلنې په یو ډېر ښکلي او قیمتي کارت سترګې ولګېدلې و مې سپړود د کارت په منځ کې په طلایي لیک کښل شوي وو: (ډاکټر عبدالباري فهیم او دکتورس مرینا فهیم غواړي چې دخپل نېکمرغه واده څلورمه کلیزه د شاندارو مراسمو په ترځ کې ولمانځي ،له دې کبله له محترم استاد (عاطفي)څخه هیله کېږي چې دې محفل ته په خپلو راتللو سره ښکلا ورکړي.))

د کارت په لوستلو د سوچ سمندر لاهو کړم او له ځان مې د پوښتنو امیل جوړ کړ: دا ډاکټر عبدالباري به څوک وي ؟ سرجن دکتورس مرینا څوک ده؟له ما سره څه پېژندګلوي لري ؟دا او دې ته ورته نورې پوښتنې مې له ځانه سره ښکته پورته کولې، چې تیلیفون وشرنګېد غوږی مې پورته کړ له هغې خوا راته وویل شول چې هغه د ډاکټر عبدالباري دوست دی او دنده یې ورکړې چې که زه کویټې ته دهغه مراسمو ته ورځم چې هغه راته دالوتکي ټکټ واخلي. .ناڅاپه مې ټکان وخوړ لکه څوک چې د برېښنا لوڅ مزي ته لاس وروړي ، د ذهن غشی مې پنځه کاله شاته ولاړ ، تېر هرڅه مې یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځل بیا د ذهن پر سکرین راوګرځېدل. هغه وخت چې د کابل ساړه ژمي خپل جال غوړولی ،د کابل هسکو غرونو ، بربنډو ونو ، دنګو ماڼیو او ....سپین کفن اغوستی و ،دمیز شاته ایښې بخارۍ ته مې خپل لاسونه تودول، چې یوغنم رنګه دنګ لوړ پوزی، هډور ویښ او چالاکه ځوان مې مخې ته عریضه کېښوده ، ځان یې عبدالباري او د هلمند اوسېدونکی راوښود او د روغتون دریاست په کمبوداتو کې یې د اجیر په بست کې د ځان د تقرر غوښتنه کړې وه، دزده کړې پوښتنه مې تري وکړه ویې ویل چې نهم یې لوستی او لسم ته بریالی شوی و چې عسکرۍ ته یې ونیوه .

ما هم ورسره موافقه وکړه . عبدالباري له دفتره سره مینه درلوده د حاضرۍ پابند وو ،د شپې له خوا به په روغتون کې اوسېده کله کله به خبرېدم چې د خپل کار تر څنګه د نرسانو په کار کې هم ګوتې وهي ، پیچکاري او د ټپونو پانسمان یې هم زده کړی دی. پرهغه دنرسانو لاس سپک وو ،د معاشونو کموالي له وظیفې سره د ډاکترانو او نرسانو مینه کمه کړې وه .ډېر وخت به چې کوم نوکریوال نرس د شپې له وظیفې پټېده نو له باري سره به یې غوږ جنګاوه او هغه به هم ورته سینه وډبوله .

کال لانه وو پوره شوی چې باري د نسخو لوستل زده کړل، ځینې دواګانې یې هم وپېژندلې او د ټپونو په پانسمان، پیچکاري، سېروم یې ښه لاس چلیده ، مخ ماتی او خدمتي هلک و، ماهم د روغتون د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوا ګانو د ډیپو د معتمد په توګه وټاکه.ورځې او شپې تېرېدلې ،بله ورځ خبر شوم چې باري د مرينې په نوم له يوې كـابلۍ ښـوونكې سره کوژده کړې. ماته په پیل کې دا خبره ځکه ټوکه ښکاره شوه چې یو خو عبدالباري په وطن کې ښځه او اولادونه درلودل بل دا چې اقتصاد یې هم دبل واده اجازه نه ورکوله ، خود مرینې پلار هم نیستۍ ښه ځورولی وو دباري ځوروپې هم ورته غنیمت وې.

زموږ یو همکار عبدالباري ته په ټوکه وویل چې هسې دې په دې قیمتۍ کې ځان پوروړی او په دوه غمونو ککړ کړ نو دده په شونډو نرۍ موسکا لاره وکړه اوویې ویل چې ته یوازې دعا کوه ما هرڅه سنجولي دي ،

،هغه له کوژدې یوه ا ونۍ وروسته مرینه دقابله ګۍ په کورس کې شامله کړه او دعملي کار د زده کړې لپاره یې دښځو او کوچنیانو په روغتون کې هم مقرره کړله، د نسخو د لیکلو او لوستلو لپاره یې سحروختي مانځه مهال دانګلیسي کورس پرې پیل کړ. کال وروسته یې واده وکړ خوله واده وروسته باري له موږ سره دنده پرېښوده هغه ماته خپله استعفی راوړه خو دایی هم رانه وغوښتل چې دلته دعملي کارتصدیق ورکړم ماورته وویل چې ګوره دومره تکړه نه یې اونه دا تصدیق درته ګټه کوي خو هغه په خندا راغبرګه کړه :((رئیس صاحب ته نورخلاص یې دمچۍ دم ته راکړه دښامارانو نیول پرما))

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی کویټې ته لاړ ،او مرينې همدلته خپل درس ته دوام ورکړ.

څو مياشتې وروسته يې مرينه هم بوتلله کال يو نيم وروسته خبر شوم چې عبدالباري اوس هغه خړ پړ باري نه بلکې هلته ډاکټر عبدالباري دی او دبلوچستان په يوې لرې پرتې سيمې کې خپل روغتون اودرملتون لري.

تيليفون کوونکي سره مې کويټې ته تلل ومنل او روان شو دکويټې له ترمينل څخه لا وتلي نه وو چې يو تن چې ږيره اوبريت يې ښه چټ تراشلي د سر ويښته يې په منظمه ډول پاس اړولي وو ، سرمه يې چرمي جمپر او فولادي پطلون يې په تن، راډو ساعت په لاس، ټيټانيک تايواني بوټان يې په پښو او توره نکټايي يې په سپين يخن قاق راځړولې وه. رامخې ته شو اوله سترې مه شي او غاړه غړۍ وروسته يې لاسي بکس راڅخه واخيست، خدای شته و مې نه پيژانده، خوهغه چې له ځان سره زما سوړ چلند وليد ، نوويې ويل رييس صاحب لکه چې ودې نه پيژندم ؟ عبدالباري يم ! ماهم په ټوکه ورته وويل ځوانه داولې ؟ږيره ، پټکی هغه سپينې جامې، څادر او واسکټ دې څه کړل ؟ خو هغه داهرڅه په خندا تېرکړل له ترمينل څخه بهر يو لوکس لنډکروزر راته ولاړ په خبرو خبرو کې د کويټې ښارته ورسېدو ديوې ښکلې بنګلې مخ چې ((ډاکټر عبدالباري هاوس)) پرې ليکل شوي وو ننوتلو مرينه موهرکلي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتله کور هم ساده کور نه و او مرينه هم هغه وچه زيږه او زبېښلې مرينه نه وه، هر څه بدل بدل و.

د درې پوړيز کور پرديوالونو راځړېدليو شنو، سرو او زېړو ګروپونو فضا رنګينه کړې وه.

سبا د کليزې مراسم پيل شول، مرينه چې منيژوب يې په تن و تازه له ارايشګاه راغلله او دکرولا ډرېوري يې هم په خپله کوله، دمحفل د ثبت لپاره د فلمبرداری کمرې ودرول شوې وې، مشهور سندرغاړي رابلل شوي وو، په څو شېبوکې څومنزله کيک دمېزپرسرکېښودل شول او عبدالباري اومرينې ته يې د غوڅولو بلنه ورکړل شوه هغوی هم دلاسونو په پړقاکې کيک غوڅ اويوبل ته په خوله کې ورکړ. د ډول ډول کبابونو يخنيو ،وريژو اووريت شويو چرګانو قابونه لادمخه د ميزپرا ايښودل شوي و،ميز په غوريو او قابونو وپوښل شو ، دتازه مېوو اومشروباتو پتنوسو سرپه سر کېښودل شول نږدې مازيګر دمحفل پای اعلان شو.

سباله عبدالباري سره دده په بلنه دبازارليدلو لپاره بهر ووتلو دبازارپه بېلابېلو برخوکې يې خپل هغه درملتونونه هم راوښودل چې اوس يې ورته په تنخوا نوکران نيولي دي. وروسته ديو لوړ بلډنګ تر څنګ له موټر څه ښکته شولو دبلډنګ له پاسه پرلويه لوحه ليکل شوي وو:((مرينا پرايوټ هسپتال)) مرينې عبدالباري دروغتون دبېلابېلو برخو له ليدلو وروسته راته وويل چې چای به زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دفترکې وځنبو ، کله چې دفتر ته ننوتلو نو پرمیزپرا ایښې مرمرینې تختې لیکل شوي: ((دمرینا روغتون رئیس سرجن ډاکټرعبدالباري الکوزی دکابل دکوچیانو دروغتون متخصص MD له کابل MI له استرالیااو PhD له هامبورګ څخه.))

مخامخ دسرطبیب دفترو چې ورننوتلم نو دمېز له پاسه پرهمداسې تختې لیکل شوي وو ،((سرجن لیډي ډاکټرمرینا درانې ماهر امراض نسائي ولادي. MD کابل PhD لندن))

به خندامې ورته وویل چې آیا دلته حکومت مداخله نه کوي؟ ویې ویل چې نهه میاشتې مخکې پولیسان راغلي وو، چې دخپل حق له اخیستلو وروسته بېرته لاړل اوس هغوی ته تکلیف نه ورکوم اوهرمیاشت یې خپله حق وروړم او شکر دی مریضان مې هم ورځ په ورځ ډېرېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدګومانه

همدا چې د دربېیم پور په وروستۍ پوړۍ مې ګام کېښود ، نوسمدستي مې سترګې پر همدې ولګېدې. ستېج ته نږدې ناسته وه ، سرېې پرمېز ښکته کړی و ، څه يې لیکل، تالار سپین پړق او قندیلونو روښانه وو ، تابه ویل چې لمر همدلته کډه راوړې ده ، دموسکا دګلابي مخ جلوې پر شیشه يي مېز د پروت سپين ململ رنګ الواني کړی او دمخ رنګیني او د هغې مخ ته پرمېز دګلانو د ایښې ګېډۍ رنګینۍ یو په بل کې تاوېدې. کله به چې هغه وخوځېده نو د رنګونو اتڼ به پیل شو دواړه رنګینۍ داسې په سیالۍ وې چې تابه ویل فطرت، صنعت ځپلي بشریت ته خپلې کرشمې ورښيي.

دموسکا مخ ته له ایښې مېز راتاوې پنځه واړه څوکۍ خالي وې. یوځل مې زړه وکړ چې راځه مړه دهېچا په کیسه کې هم نشې، څنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته يې کېنه؛ خو دموسکا دا هيله مې ستر ګو ته ودرېده، چې راته به يې ويل زړه مې ستا دمينې هديره ده، دزړه په قبر کې مې يو اځې ستا مينه ښخه ده؛ خو ګوره چې اوس په دنيا کې خلک يو اځې تبصرو او په نورو پسې کيسو جوړولو ته اوزګاردي نو پام کوه.

زه لا دموسکا دمخ او دګلانو دګېډۍ له پرتلې اوزګار شوی نه وم، چې ويندوی په لوډ سپيکر کې غږ کړ: زموږ بل مېلمه ښاغلی احمدزي هم تشريف راووړ. له ده هيله کېږي چې د دريځ سر ته تشريف راوړي او دنورو مېلمنو ترخنګ کېني. زما دنوم په اورېدلو سمدستي موسکا هم دروازې ته راوکتل، ودرېدله، دسترې مه شې په دود يې سر وخوځاوه.

زه پر دريځ مېلمنو ته مخامخ کېناستم.

په زړه کې له موسکا ګيله من وم، چې ولې له ما سره يوځای کليزې ته رانغلله، ولې يې دلته د راتللو پر وخت پر ما غږ ونکړ؟ ولې ولې.... چې په همدې وخت کې يو ښکلی ځوان راغی او نېغ دموسکا خواته ورغی، موسکا هم ددې لپاره چې ځوان يې ځانته ښه نږدې کېنولی وي له ترخنګ څوکۍ څخه خپل لاسي بيک پورته او هغه ته يې ځای خالي کړ. ددې ځوان لاسونه لامده وو موسکا خپل دستکول پرانېست دستمال يې ترې راووېست او هغه ته يې ورکړ. دواړو په ټيټ غږ يو بل ته څه وويل او بيا په خندا شول، نږدې وه چې ددې حالت په ليدلو له څوکۍ راپرېوځم. کله پر ځان او کله پر خپلو ستر ګو بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

باوره شم. حیران شوم چې دازه څه وینم.آیا زه ویښ یم او که ویده کله ځانته کاذب ډاډ ورکوم، چې هسې خیال او وهم اخېستی یې.حقیقت داسې نه دی؟

کله پر خپلو سترګو اولیدنو شکمن شم: دا زه څه وینم ایا داهماغه موسکا ده، چې زه یې خپله ټوله دنیا بولم او خپلې ټولې هیلې مې ورپورې تړلې دي؟ آیا دا هماغه څوک ده چې د زرګونو مخلوقاتو له منځه زما یوائېنی انتخاب دی ایا داهماغه موسکا ده چې همدا پرون یې په قسم راسره وعده وکړه چې، دبل بوی هم پرې حرام شه او نن هغه دی دومره له بل سره بوخته ده چې ما خو پرېږده آن دمراسمو په سلګونو ګډونوالو یې هم سترګې نه سوځي. ؟

د تصور او خیال ماڼۍ مې ړنګه او خپل ارمانونه مې د سمندر په څپو لاهو لیدل.

دا اندېښنه مې قوي شوه، چې موسکا همدا ځوان خوښ کړی او دې محفل ته دهغې لخوا ماته بلنه هم دهمدې لپاره ده چې داهرڅه پخپلو سترګو ووینم او په سراب پورې هیلې ونه تړم.

موسکا کله دسترګو په کونج کې ماته وګوري، کله ددې ځوان غوږ ته خوله ورنږدې کړي او کله بیا هغه ددې په غوږ کې خبر وکړي دا ورته غوږ ورنږدې کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ډېرې غوسې رپېږم، ټول ژوند راته ټوکې او مسخرې ښکاره شو، دذهن په هینداره کې مې دموسکا خاطرې اوړي او راواوړي، له ځان سره کرم ربېم چې رښتیا هم په انجونو کې وفا نشته، دګل او صنوبر کیسه مې ذهن ته نېغه نېغه شوه. کله مې زړه راډک شي وایم راځه ښه په زوره وژاړه او د محفل ټولو خلکو ته کیسه وکړه.

کله کله دموسکا په مینه او فکر کې دې چټک بدلون ته حیران شم ،د دنیا هر حقیقت راته دروغ وبرېښېږ، پرهرڅه بې باوره شوم، په لږه شېبه کې مې دهرې فلسفې په اړه فکر اونظر بدل شو، له دنیا او دنیا والو مې زړه تورشو، په دې فکر کې وم چې له موسکا څخه دخپلې سوځېدلې مینې غچ څه ډول واخلم.

په همدې کې دکلیزې دکېک دپرېکولو اعلان وشو، څوتنه راغلل،کېک یې پرې کړ له هر مېزڅخه خلک راتلل، اوځانته یې کېک ووړ ،موسکا هم راغلله، قاب یې له کېک څخه ډک کړ،دوه قاشوغې اودوه پنجې یې واخېستې کېک ماته نږدې ایښی و ،کله چې رانږدې شوه، نو د سر په ښورولویې سلام وکړ ،زماله سترګو دکرکې اور بادېده، خپل مېز ته لاړه په دستمال یې قاشوغ پنجې پاکې کړې، یوه قاشوغه اویوه پنجه یې دهغه زلمي مخ ته کېښوده اویوه یې ځانته، ورته موسکۍ شوه او قاب یې ورنږدې کړ. دلته زما بدن داسې وسوځېده لکه دسکروټو په فرش چې رانښکل کېږم. زه د اور په غرونو کې بند او د خپلې ناکامې مینې دجنازې پر تدفین

(c) ketabton.com: The Digital Library

او تکفین بوخت وم، چې څنګ ته ناست ملګري مې وخوځولم:((کوم فکر کې یې؟ ویاند ستېج ته وغوښتې))،ناڅاپه مې تکان وخوړ، وارخطا راپاڅېدم.اجنداهم رانه هېره وه، نه پوهېدم چې څه ووایم پرستېج مې له اوربدونکیو د ناروغۍ په پلمه ځان خلاص کړ بېرته په خپل ځای کېناستم، د سوچونو سمندر لاهو کړم:((ښه ددې چې دا هلک خوښ وو، نوله ماسره یې ولې دبې کچې مینې تظاهر کاوه، له ماسره یې ولې قسم کاوه، چې نه به ته بل چاته په زړه کې ځای ورکوې اونه زه؟ ژوند به موهم یوځای وي او مرګ هم،دې خوبه ماته ویل چې خېمه وي که کوډۍ، ستا لپاره پرې له ماښیو تېره یم.

موسکا خوبه راته ویل چې ددې د پلار د سوداګرۍ ډېر شریکان او ددې ترپلار لا شتمن یې غواړي، خو ددې مینه له ماسره ده، نو نن ولې له ماڅخه غوړ هلک ته زما او د ټولو ګډونوالو په مخ کې خاندي او په نازورسره خبرې کوي؟، کله به سوچ راغی چې که موسکا رښتیا هم مطلب اشنا اویاد پیسو وږې وای، نو په دا دومره وخت کې خوبه یې له ما پیسې یا بل څه غوښتي وای ! !بیا راته ځان خوشباوره ښکاره شي: نه نه یاره رښتیا چې ښکلې نجونې ټولې د حمام لُنګ دي،نن له یوه او سبا له بل سره وي اورښتیاهم دوی مینو پسې نه ،بلکې په سرو او سپینو پسې ځي،زړه مې تنګ اوچاود ته نږدې شوی و، خوځله مې زړه وکړ چې راڅه محفل پرېږده اوچېرته ګوښه په زوره زوره وژاړه، کله به فکر راغی چې راشه له همدې دربېیم پوړ څخه ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغورځوه، اوټولې دنیاته دنجونومکاري، بې وفايي اودنیمې لارې ملتیا وروښیه.

دکلیزې دمراسمولومړۍ برخه پای ته ورسیږده، داژانس پربریالیوکارکوونکیودډالیو او ستاینلیکونو دوېش کارپیل شو، ویاند بـه نوم اخیست او د یـو چاپـه لاس بـه یې ستاینلیک ورکړ، پـه همدې کې یې پـه یوفیګوراوخاص انداز دګډونوالو پام ځانتـه راواړاوه، ((پوهېږئ !پوهېږئ !چې اوس دریـځ تـه څوک راغواړو ؟؟، اوس هغه ځوان راغواړو چې زموږ د اژانس روح بلـل کېږي، هغه چې اژانس تـه یې ګڼ ملي اونړیوال ویاړونه اومډالونه راوړي، هغه چې تل یې زموږ سرهسک اوسترګې لوړې ساتلې دي ،نوستاسودلاسونوپه پړقاکې راغواړم شکیب جان !))

چیغې اوچکچکې پیل شوې سترګې پـه شکیب پسې اوښتې را اوښتې، له همدې سره دموسکا ترڅنګ ناست هلک ستېج ته راروان شو، زما د غوسې سمندرلاهم طوفاني او دوینې هرڅاڅکی وخوټېد، هلته موسکا لـه ډېرې خوشحالۍ پـه خپلـه څوکۍ ودرېده، لـه ډېرو چکچکو یې ټیکری پـه اوږو ولوېد، پـه سترګو کې یې د خوښیو اوښکې ډنډ شوې، ماویل هسې خویې زما پرځای ورسره مینه نه ده پیل کړې، په ده کې خوډېرکار و، پـه همدې کې ویاند د چکچکو او چیغود ودرېدو هیله وکړه، چکچکې غلې شوې ویاند وویل:ښه اوس تاسوپوهېږئ چې ګران شکیب جان ته به ډالۍ اوستاینلیک دچا پـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاس ورکوو ؟ ستاسو په خیال کې به کوم وزیر یا والي ګرځي ،نه نه شکیب جان ته والي یا وزیر نه، بلکې هغه څوک ډالۍ ورکوي،چې دی یې روزلی ،مینه یې ورکړې، له ده سره یې بې خوبي تېره کړې او د ده د استعداد په روزلو کې لوی لاس لري،نو ستاسو د لاسونو په شانداره پړقا او د روند استقبال کې راغواړو ،د شکیب جان خور ((آغلې موسکا))

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې غمي

له ټورنټو څخه اوتاوا ته د تلونکي ریل ګاډي د اتمې ډبې دریم تخت زما و، زما تر تخت لاندې یوه ښکلې نجلۍ په یوه لنډ نېکر اوبنین کې او مخامخ یې یو هلک پروت و، ماته مخامخ په څلورم تخت کې ناست هلک خپل لپټاپ پرانیستی، کله چټ کوي کله کمپوز، بلا سکس سایټونه یې وکتل، زما تر تخت لاندې نجلۍ د خپل مخامخ تخت هلک غبرګې ته ورغلله، غبرګ په غبرګ شول شونډې یې دهغه پر شونډو کېښودې دواړو د یوبل شونډې زبېښلې، ژبې یې د یوبل په خوله کې ورکړې، انجلۍ لومړی په ناسته د خپلو تیونو څوکې د هلک په خوله کې ورکړې او بیا ورته څملاستله، زه او ماته مخامخ هلک دواړه ورته ګورو خو نه مو هلک په کیسه کې دی او نه انجلۍ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مخامخ هلک له کانتین څخه دوه ډکې پیالې راړې یوه یې د هلک په غېږ کې پرتې همدې نجلۍ ته ورکړه او یوه یې خپله و څښله ،سفر اوږد و ومې غوښتل چې د سفر له ملګرو سره د خبرو دروازه پرانیزم ،لاندې هلک او انجلۍ په خپلو کې بوخت و نو له مخامخ ناست هلک څخه مې د هغه د نوم ،ځای ،قوم او بوختیا په هکله وپوښتل، هغه راته وویل چې نوم یې راب او د مور نوم یې لیسا ده په اوتاوا کې اوسېږي، انجنیري یې لوستې ،په قوم ایریش او نیکونه یې له ایرلینډ څخه کاناډا ته تللي دي ، ما ترې وپوښتل چې څووم نیکه مو کاناډا ته راغلی او ولې یې ایرلینډ پرېښود ؟هغه موسکی شو ویل یې دومره معلومات نلرم له همدې سره یې د هلک په غېږ کې پر پرتې نجلۍ ورغږ کړ: خورې بابا کله او ولې له ایرلینډ څخه دلته راغلی و؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وطنه!

د لاهور د یاړي (مزدوري) خو ټوله سخته وه، خو چې کله به یې ټاټکی راپرسر کړ، نو لکه په سره تناره کې مې چې دروي. ما به چې کله په کوم ختم وخیرات، جنازې، جُمعې داختر لمانځه او یا کلي ته د تللو په وخت کې خولۍ پرسر کړه. نو دومره به راباندې درنه وه لکه تور غر، او اوس به یې چې لس ساعته پرلپسې له مسالې ډک شل کیلویي ټاټکی راپر سر کاوه نو کله مې زغملی شو.

په کابل کې تنظیمي جګړو دومره وارخطا کړو چې له ډک کور او پریمانه جایداد څخه مو یوائې یو سراودوه غوړه وو بستل، پردی وطن وو له مزدورۍ پرته مو بله لار نه درلوده، په شپیتو کلدارو مزدورۍ مو تش کتغ او اوړه هم نشوای برابرولی، شل روپۍ خو یې دکار ځای ته په کرایه هم رانه لګېدلې. دغرمې لپاره وچه ډوډۍ مو له ځان سره له کوره وړله، خو دکتغ لپاره به مو پنځه پنځه کلداري اچولې. ددې لپاره چې لږې ډېرې پیسې وګټو، نو دکار خاوند ته به مو پخپله د اورټایم (اضافه کارۍ) پېشنهاد کاوه، کله به چې ګرمۍ او یا هم درانه کار ډېر بې حوصلې کړم نو چاچاسادي به مې سترګو ته ودراوه، او دهغه په لیدلو به مې زړه تسل کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د حوصلې او زغم خاوند سپين ږيرى و ، هر كار ته به يې چې وركړ (نه)به يې پكې نه ويلې ، له هغه سره مې همدلته د دياړى په ځاى كې وليدل ،له رنګه ډېر ،ثقه ،هوښيار ،پوه او جهان ديده ښكارېده .په كار كې چې له يو بل سره لږ بلد شو نو ځوځوځله مې ترې وغوښتل چې ځان پوره را وپيژني خو همدومره به يې راته ويل چې له تنظيمي جګړو او په كابل كې له نا امنى څخه يو را مهاجر شوى افغان يم.

هغه به پر ځان ډېر زحمت تېر اوه خو د كار د خاوند او ياهم د ګلكار خبرو ته به يې ځان نه وركاوه ،د پنجاب ددوبي لمر دواړه دومره تك تور اړولي وو چې په سخته به چا پېژندلي واى.

يوه ورځ مې د مزدورانو د حاضرى په كتاب كې د سعيدي كابلي نوم وليد .د حاضرى له مسوول څخه مې په ماته ګوډه اردو وپوښتل چې دا سعيد كابلي يې لاځوك دى ،چې نوم يې په حاضرى كې شته خو خپله يې نه وينو ،هغه سمد ستي چاچا سادي ته ګوته ونيوه ،پوه شوم چې دوى سعيدي سم تلفظ كولى نشي ،نو ځكه ورته چاچاسادي((سعيدي كاكا)) وايي.

زموږ د كارخاوند پروفيسور صادق احمد پراچه د لاهور پوهنتون د سيمه ييزو مطالعاتو د مركزد منځنى آسيا د برخې مسؤول وو ، يوه ورځ چې له د فتره د كار سرته راغى نو د په لاس كې نيولي اخبار غونډه سرخي يې د افغانستان په اړه وه ، چاچا سادي ترې په ډېرې عاجزى

(c) ketabton.com: The Digital Library

وغوښتل چې که یوه شېبه اخبار ورکړي ، پراچه ترې په حیرانتیا وپوښتل چې ایا اخبار پړاوولی(لوستلی)شې؟ هغه ورته دهو سر وخوځاوه. نور به نو هغه هر وخت له موږسره دافغانستان اومنځنۍ اسیا پرتاریخ ،کلتور ،جغرافیې او د سیمې پرګڼو ارزښتونو ډېر بحث کاوه،او دچاچا سادي له معلوماتوبه یې ډېرخوند اخېسته، هغه به ویل چې د اسیا پېژندنې په اړه لسګونه کتابونه لري ،خو دی پر هغه تاریخ ډېرباورلري چې یو افغان لیکلی او دی اوس هم ترې ګټه اخلي.

هغه به له دندې له راستنېدو سمدستي وروسته ، دچاچا سادي خواته راغی او علمي بحث به یې ورسره پیل کړ ، زه خویې چندان په ژبه نه پوهېدم خو چاچاسادي روانه اردو ویلې. پروفیسور هم په پښتو پوهېده. دواړه پر بحث خوښ وو موږ به دا شېبې ددمې لپاره غنیمت بللې.

یوه ورځ پروفیسور پراچه د خپلو خبروپه ترڅ کې وویل دا چې په قرآن کې راغلي چې سلطان سکندرذی القرنین د جوج ماجوج د بندولو لپاره کوم اوسپنیز دېوال جوړ کړ نو دا جوج ماجوج په ققفاز کې اوسېدونکي مغل قوم دی او سلطان سکندر په څلورمه قبل المیلاد پېړۍ کې ققفاز ته دافغانستان له لارې لاړ ..ماته خو په دې اړه معلومات نه وو خو چاچاسادي ورته وویل چې دا معلومات ناسم دي ،ځکه چې سلطان سکندر هېڅکله افغانستان ته ندی راغلی ،او په څلورمه قبل المیلاد پېړۍ کې پرافغانستان مقدوني سکندر یرغل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې وو ،ده پروفیسورپراچه ته وویل چې ښایي دی له التباس سره مخ او د سکندر مقدوني اوسکندرذی القرنین نومونه ترې یوله بل سره ګډ شوي وي ، دیوافغان مزدورلخوا دده معلوماتو له ناسم بللو سره دپراچه رنګ تک سور واوښت په تنده لهجه یې وویل : زه داسنادو له مخې غږیږم او ته له ګیډې ،زه دخپلې خبرې لپاره ثبوت لرم ، له همدې سره دخپل کور کتابتون ته ننووت ، څو شیبې وروسته پداسې حال کې چې یوضخیم کتاب یې په لاس کې وو ځنګېدلی راغی خو لا رارسېدلی نه و چې له چاچاسادي څه یې دبخښنې غوښتل پیل کړل او ورته یې ویل چې داکتاب هم ستانظر تائیدوي.

چاچاسادي ،چې دپروفیسور په لاس کې کتاب ولید ټکان یې وخوړ ، د لمر وهلي مخ سپین اوسره یې سره ورغلل ، بې واکه یې کتاب ته لاس وغځاوه خو پروفیسور یې په ډېرې بې باکۍ لاس ټیله کړ،: ته پوهېږې چې داڅومره مستنداومهم کتاب دی، زه یې په څومره قدر په شیشه یي الماریکې ساتم، او ته یې په خیرنو او په سیمنټو سپیرولاسونو اخلې ، ته خودې کم تر کمه له لاس څخه داسیمنټ پاک کړه او بیا کتاب واخله ! !، چاچا سادي په مایوسۍ د اوبو بیلرته روان شو ،خو ما خپل لاسونه په خپله لمن ژر پاک کړل ،له پروفیسورپراچه نه مې کتاب واخست اوهمدا چې دکتاب پرپوخ مې دلیکوال عکس ولید او ((لیکوال:پوهاند سعدالدین سعیدي)) مې ولوستل نو ولړزېدم ، سترګې مې له واکه ووتې کله به دکتاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

دليکوال پر عکس اوکله به پر چاچا سادي لګېدلې. له خولې مې بې واره ووتل داخو چاچاسادي دی چاچاسادي چاچا چاچا چاچاسا...

د پروفيسور رنګ هم زېړشو. ما زيګر چې منشي چاچا سادي ته شپېته کلداري مزدوري ورکړه نودايې هم ورته وويل چې تاسې سر له نن څخه چهټي (رخصت)ياست ځکه چې موږ څو ورځې کاربندوو خو نورو مزدورانو ته يې ويل چې تاسو خپل کار ته راځئ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیوسه

د حقوقي مشورو دفتر ته له رسېدو سره سم ، د دفترمشر پر مخامخ څوکۍ ناست شخص ته وګوته ونیوه:

ـ دې افغان ستاسو په کارته کې کور اخېستی او س یې د اداري مراحلو لپاره یو وکیل ته اړتیا ده.

- نو زه موخه ته راوغوښتم ؟

ـ ته یې د وکالت کارونه پرمخ بوځه.

جنرال رؤف مې لومړی ځل له یو پنځه دوسیو سره همدلته ولید ترې ومې پوښتل:

ـ کاکا کور دې چېرې او څه وخت اخېستی؟

ــ درې میاشتې وړاندې، د اتسبورګ په کارته کې، دریم بلاک، څوارلسم پوړ، اوم دهلیز، ۱۹۲ اپارتمان.

ـ اوه داڅه وایې ! ! عجیبه ده زموږ تر کور لاندې؟ ! .موږ خو هم دهمدې دهلیز په شپاړلسم پوړ کې اوسو بیخي ستاسو پرسر ،نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیامو څنګه په دادرې میاشتو کې نه سره لیدلي او نه درنه خبرشوی یم.

ـ یاره وکیل صاحب ته هم عجیبې کوې، داخو افغانستان نه دی، چې خلک هره ورځ یو بل سره ویني او بندارونه وکړي دا المان دی المان !

ـ هو والله ماهم په بریمین کې پنځه کاله تېرکړل، خو تراخره مې خپل مخامخ ګاونډی ونه پېژانده.

ـ مېرمن او بچیان دې درسره همدلته دي؟.

ـ له یوساړه اسویلي وروسته ! مېرمن مې وفات شوې، دوه زامن مې له خپلو اولادونو سره په امریکا، یوه لور مې په لندن او یوه لور او یو زوی مې همدلته په فریبرګ کې راسره دي.

ـ په وطن کې دې څه کارکاوه ؟

ـ ګوره ځوانه داسې نه کېږي چې ټولې خبرې دلته وکړو یوماښام یا ته کافي راکړه اویابه یې زه درکړم چې سره کېنو او سمه کلیوالي دزړه خواله وکړو.

ـ سمه ده، خوکله؟

ـ اوس خو دکورپه کارپسې ګرځم ته به هم راسره سرګردانه یې وخت به وټاکو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت مو تنظیم کړ ،یوه اونۍ وروسته ماښام دواړو وخت موندلی شو ، له ژمني سره سم یې کورته ورغللم ،په پخلنځي کې د مېوې او پیزا په برابرولو بوخت شو ورته مې وویل: ـ کاکا ته خوسپین ږیری یې زوی اولور ته دې وو ایه چې په پخلنځي کې مرسته وکړي راځه چې زه اوته کیسې وکړو.

ـ هغه یو هم په کورکې نشته که نه له تاسره خویې روغبړ کاوه ،دواړه په پښتو پوهېږي،دادی کارمې خلاص شودر غللم.

له پتنوس سره راغی ماته مخامخ دمیز برسرته کېناست ورته مې وویل

ـ نن خو رخصت هم دی بچیان دې چېرې تللي دي؟

هغه له تندي څخه خوله پاکه کړه

ـ یاره دنن زمانې بچیان په افغانستان کې دمشرانوخبره نه مني داخو المان دی، زوی مې دا درې میاشتې نه دی لیدلی ـ له همدې سره یې په سترګو کې اوښکې ډنډ شوې ـ

په الماری کې ایښي دعکسونو چوکاټ ته یې ګوته ونیوه :دا یې تېرکال زما دزوی په سالګره وېستي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عکسونو کې یو هلک ، یوه ځوانه ښځه او یو پوښ سړی ښکاربېدل تر ې لاندې لیکل شوي و :ماشا او جونزتام د ساشاه په سالګره کې.

ما په حیرانتیا وپوښتل:

ـ ساشا ، ماشا او جونزتام؟

ـ حیرانېږه مه نومونه یې سمسور او ماګل دي ؛ خوځوانان دي دلته یې پر ځان نوي نومونه ایښي.

- او دا جونزتام یې څوک دی
- دازما دلور دوهم خاوند و
- -واو که دی
- -نه ،وخو اوس یې ترې طلاق اخستی غوښتل چې له یو پولینډی سره واده وکړي خوماونه منله، اوس مروره ده او دادرې کاله کېږي چې له یو الماني سره او سېږي

ـ المان ته کله راغللې ؟

ـ ما دلته په نظامي برخه کې دکتورا اخېستې، کله چې زموږ انقلاب بریالی شو نوزه تورنجنرال وم دکنګرې د پرېکړې له مې همدلته سفیر وټاکل شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ ښه نو بيا ؟

ـ بيا نو د رژيم له سقوط وروسته همد لته پاتې شوم دوکانداري مې پيل کړه کارمې ورو - ورو ښه شو اوس له چين او نورو هيوادو توکي راوړم او عمده يې پلورم.

ژړغوني شو:

ـ هسې دګونګټو خواري ده، مور بچيانو ته خواري کوو او دوی رانه تښتي، که نه يوائې زما د برلين د کورکرايه د يولوی فاميل بس کېږي.

شپږ کاله مو دګاونډيتوب تېر شول خو جنرال صاحب مې بيا په دې شپږو کالو کې شپږ ځله هم ونه ليد ، سحر به وخته ته او ماښام ناوخته به راته، زما بوختيا هم له هغه کمه نه وه، په هغه ورځ چې کله په دهليز کې راسره مخ شو؛ نو راته يې وويل چې زوی يې له يوې المانۍ سره واده وکړ او دی يې هم واده ته غوښتی و.

ما وپوښتل:

ـ جنرال صاحب ! ستاسو کله په کور وي چې مبارکي ورکړم.

ـ هغه خو له واده وروسته له خپلې مېرمنې سره زمور هغه بل کور ته لاړ.

ـ دا ولې ستاسو دا اپارتمان خو هم درې اطاقه دی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ هو والله، خیرهغه کور هم له دې ځایه ډېر لری نه دی ځوانان دی یو ځای ژوند یې خوښ دی

دا دی اوه کاله د سترګو په رپ کې تېرشول نور نو په جنرال صاحب کې د دوکانداری شیمه نه وه، په کورکې یو ځای تېرتوب هم زړه تنګی کړی و. کری ورځ به له نورو زړو او سپین سرو سره د دهلیز مخ ته د لرګي په څوکۍ ناست و.

ویل یې چې د هغو نورو په څېر د یو ځای تېرتوب له غمه د خلاصون لپاره سپی او پیشو هم ساتلی نشي ځکه چې خدمت یې نشي کولی.

تېره ورځ زه ستړی هم وم؛ خو هغه په زوره له ځان سره کېنولم او د ژوند تېرې خاطرې یې راسره شریکې کړلې، کله یې چې ویل چې په وطن کې به په هر مړي او ژوندي کې ناست و او آن کله کله یې د نورو مړي او ژوندي هم خوندي کول نو ساه یې لنډه لنډه شوه او سلګیو ونیوه:

ـ یاره وکیل صاحب! د دې ځای ژوند، دود او ځان ځاني مې ډېر ځوروي، په خپل راتګ ډېرپښېمانه یم په دې هڅه یم چې بېرته خپل وطن ته ستون شم.

ـ جنرال صاحب الله ج مهربانه دی، دټولو همدا هیله ده.

ـ دنورو به هیله وي خو زه جدي یم زه دلته ورو ـ ورو خپل ځان راټولوم او له خیره وطن ته ځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ دا خوښه کار دی خوزه څه خدمت وکړم؟

ـ ګوره مرګ چاته په ډول او سورني نه ورځي که دلته رابانديږ څه وشول؛ نو بچيانو ته مې تمه نشته، ته مې وطندار او ګاونډی يې مړی به مې ښه سمبالوې.

ـ جنرال صاحب ته غم مه کوه د مسلمانانو په هديره کې د قبر لپاره د ځمکې، ملا ، ښاروالۍ، د تدفين د شرکت، يخچال امبولانس هر څه غم به درته وکړم.

خو د هغه تندی غونج شو:

ـ ياره زما په ژوندونې له دې ځايه زړه تور دی او ته مې مړی هم مسافرکوې، نه نه هرومرو به مې وطن ته ليږې چې په پلرنۍ هديره کې په درناوي ښخ شم، لويه جنازه مې وي، د کلي په جامع مسجد کې مې د کورنۍ او قوم لخوا فاتحه واخيستل شي، ختمونه دريمه، جمعه ګي، څلويښتي او تلين مې وي او په مسجد ، هديره کور او کلي کې راته دعاګانې وشي.

نيمه شپه وه چې د کور ټيليفون مو وشرنګېد ، له هلو سره پوه شوم چې جنرال رؤف دی، راته يې وويل چې حالت يې ښه نه دی او که يو ځل ورشم، له ورتللو سره سم مې امبولانس ته زنګ وواهه، د امبولانس ډاکټر يې اکسيجن خولې ته وتاړه او روغتون ته مو روان کړ، هغه د کور د قلفولو لپاره چابيانې ماته راکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ راغله خو د جنرال صاحب صحت ساعت په ساعت خرابېده، ژو ځله مې د جنرال صاحب زوی ته زنګ وواهه؛ ځواب يې نه راکاوه، کله يې چې دلور ټيليفون ځواب راکړ نږدې وچې له خولې مې ورته سپک الفاظ ووځي:

ـ هلو !څوک ياست ؟

ـ وکيل نجيب يم تاسې ماشا ياست ؟

ـ هوخو تاسو مې ونه پېژندلئ

ـ زه ستا د پلار ګاونډی يم.

ـ امرکوه.

ـ پلار دې ډېر ناروغه دی اوس مو روغتون ته راوستی حالت يې نازک دی.

ـ سمه ده خو زه او ملګری مې اوس له تاسو درې زره کيلومتره لرې يو، دلته يو ځنګل ته ارام ته راغلي يو.

ـ خو موږ هم وخت نلرو چاره څه ده ؟

ـ ډاډه اوسه زه ساشا خبروم.

نور نو زه هم ورسره پاتې نشوم، ځکه چې که له خپل وخت څخه پنځه دقيقې هم کمپنۍ ته ناوخته تللی وای؛ نو کمپيوټر مې کارت نه مانه او غيرحاضرېدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څو ځله مې د جنرال صاحب نمبر ته زنګ وواهه؛ خو ټیلیفون یې بند و، لس ورځې وروسته چې ساشا د پلارد کور د چاپیانو د ترلاسه کولو لپاره زموږ کور ته راوخوت، ما ترې د جنرال صاحب د صحت پوښتنه وکړه؛ خو هغه په داسې حال کې چې یوه پښه یې پر بلې واړوله او سګرېټ ته یې فلټر ونیوه، وویل:

ـ ولې ته خبر نه یې؟! هغه خو نهه ورځې وړاندې په حق رسېدلی دی.

زه خفه شوم او په ګیله مې ورته وویل:

ـ بې انصافه زه نو چا خبر کړم زما خو ګاونډی و، کم ترکمه هغه جنازې ته خو به دې خبر کړی وم.

هغه له خولې او سپېږمو څخه د سګرټ یو قوده دود زما پر مخ راخوشې کړ:

ـ خیر خفه کېږه مه موږ هم جنازه کې نه و.

ـ ولې؟

ماته مې هم خور شپږ ورځې مخکې د پلار د ناروغۍ خبر راکړ.

ـ نو ولې ژر- ژر ورنغللې

ـ خو تر څو مې چې رخصت پاڼې جوړېدلې او روغتون ته ورتللو ته برابرېدم، دوه ورځې وخت یې ونیوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ نو په یخچال کې خو مړی دومره ژر نه خرابېږي.ولې موجنازه ونکړه ؟

ــــ ساشا چې کله پرمېز د سګرېټو د ایرې لپاره ایښي قاب ته ځان رااوږود کړ نو له خولې یې د شرابو دبوی غوړاسکې راووتلې خبرې یې ځوځله بې ترتیبه شوې ــ خوویې ویل :

ــ ډاکترانو راته وویل چې د پلار مړی یې ځلور ورځې په یخچال کې ایښې و خو چې کورنۍ یې پیدا نشوه؛ نو تېره ورځ یې سره صلیب د یخچال او روغتون لګښتونه ورکړل او دا چې د قبر ځای یې نه درلود ؛ نو د دې ځای له قانون سره سم یې وسوځاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تروریست

غمی نن بیا ځوړند سر د قوماندان صیب مخ ته ودرېد ، په بنده بنده ژبه یې ترې د خپل زوی د مړي ژوندي پوښتنه وکړه: خو هغه یو ځل بیا د ((گم شو تروریست، تمام جانت مکروب است)) په ویلو داسې ټېل واهه چې ان پټکی یې ولوېد .

په ډېرو منډو رامنډو یې د ربړېنو ځپلیو پستکي وشلېدل، نه یې زندانونوکې د قادر درک وموند او نه هم سره صلیب او نه هم د بشردحقونو ادارو دهغه کوم درک ورکړ،ان چې د ولسمشر زړه هم پرې دردېدلی وو او د زړه له اخلاصه یې ورسره ژمنه کړې وه چې که د مقاومت له جبهو پرته په افغانستان کې له هر چا سره بندي وي ورته به یې راخوشې کړي.

خوب ترې کډه کړې وه، غمي اکااو زرینې ترور به د ژمي اوږدې شپې د شیطان ځراغ لوګنې رڼا ته رڼولې، په ویښه به یې د قادر د موندلو خوبونه لیدل،.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور يې نو له ژونده نهيلي وو ، ستره هيله يې دا وه چې کاشکې يې ځوک پرې هڅه وکړي و پلوري، چې کولمې يې ورته ولي او کم تر کمه د دريو ځوانو نګورګانو برخليک معلوم کړي.

غمې اکا د نېستۍ ځپې واخيست ، مېرمن يې اړه شوه چې د دوی ديوه خپل انجنير فريدون په کورکې خدمت وکړي او د مياشتني معاش تر څنګ يې د خوړو پاتې شوني هم کورته يوسي.

يوه ورځ چې انجنير فريدون ، انټرنېټ پرانيست نو پرهغه خبر يې سترګې ولګېدې چې د متحده ايالاتو د دفاع وزارت په خپل رسمي سايټ کې خپور کړی وو ، او همدا چې د القاعده د مشرانو په لست کې يې د ۲۲ کلن ملا عبدالقادر د غمي خان دزوی نوم تر سترګو شو ، نو وربېږد بد ، لاسونو يې کار پرېښود ، ځمکه يې له پښو وتښتېده . بې اختياره يې ذهن شپږويشت کاله شاته لاړ ، د انقلاب لومړيو شپو او ورځو ته هغو ورځو ته چې قادر لا زېږېدلی هم نه وو ، هغه وخت ته چې غمي اکا يوا ځې يوزوی او دېرې لوڼې درلودې او غمي او مېرمنې يې د زوی دجوړه کېدلو لپاره په زيارتونو جنډې او خپله لور په نذر کې منلې وه ، بالاخره الله ج يې سوال ومانه او د قادر له زېږېدو سره سم يې تره له ډېرې خوښۍ خپله دوه مياشتينۍ لور فاطمه د هغه په نوم کړه او بيا قادر نازولی لويېده خو د کوڅې او بازار له هلکانو سره ، د کور سر او سر سر د هغه وو ، او هغه وخت چې پلار به يې د پېښور د پشکال په ګرميو کې په شل کلدارو مزدوري کوله خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قادر جیب به یې تش نه پرېښود ، د قادر د نازولتوب او ګرانښت څپه خو هغه وخت لا ډېره شوه چې مشر ورور یې له روسانو سره په مخامخ نښته کې په شهادت ورسېد ،

انجنیر فریدون ته هغه وختونه هم ورپه زړه شول چې قادر لا نوی زلمی وو چې غمي اکا خپله کونډه نګور ډېره وهڅوله، چې له قادر سره نکاح ته زړه ښه کړي خو هغې ځواب ورکړ چې سر سپینول ورته له قادر څخه سل ځله غوره دي. او ورور ته یې هم د هغه او فاطمې د واده خبره وریاده کړه، خوهغه لوړه وکړه چې دې چرسي، بنګي ، بېکاره، د سپین ږیري پلار لاس ته ناست ته به هېڅکله هم خپله لور ورنکړي. ده هم په قرض او پور کوچیانی ولور برابر او ځوی ته بله ناوې راوسته.

د قادر د واده به لا یونیم کال پوره نه وو چې د غمي اکا تره او تربور دخپل دود او دستور له مخې هم د غمي وروراړ ایست چې فاطمه قادر ته ور واده کړي او هم یې د هغه کونډه نګور مجبوره کړه چې قادر ته کښېني، نو په یو د بېک وریجو یې قادر ته په یوه شپه دوه ناوې راوستې.

که څه هم اوس قادر د درې ښځو خاوند شو ،خو په خوی او عادت کې یې هېڅ بدلون رانغی، لا هم د کور فضا خړه پړه شوه، د کور لګښت ډېر شو، نور یې نو د مور پا سره هم ختمه شوه چې د هغه د چرسو لپاره یې ورکړي، یوه ورځ چې په پیسو له مور سره ونښت، نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې يې ورته دخرڅ لپاره خپله د سرو ګوته ورکړه، خو دا پيسې هم ختمې شوې، بله ورځ بيا له مور سره د پنځو کلدارو په سر ونښت مور ته د قادر ښکنځلود کور فضا بې خونده کړه، درې واړو مېرمنو يې ورته ژړلې، قادر په وروستي ځل مورته له غوسې سور مخ وروا ړاوه: ((د بې غيرته لورې، ته مې نور په دې کور کې وګوره.)) ،
او هماغه وو چې قادر ورک شو ، درې ورځې وروسته د پېښور په ورځپاڼو کې د قادر نوم هم د هغو کسانو په ډله کې خپور شو چې له يوه قوماندان سره د طالبانو پر ضد جګړې ته تللي وو او طالبانو له پولې څخه د اوښتلو په دوهمه ورځ ټول نيولي وو چې بيا پوره څلور کاله د کندهار په جېل کې بنديان و.

د قادرکورنۍ له ډېرو ستونزو سره مخ شوه. پلار به يې په سپينه ږيره ګټل او د قادر د خلاصون لپاره به يې لګولې. خويندو به يې ورپسې ختمونه کول.

. اخر هم قادر له ډېرو واسطو او منډو رامنډو وروسته له زندان څخه خوشې شو ، خو د کندهار جېل د قادر لپاره يوه مدرسه وه ، د څلور کاله بند په اوږدو کې د قادر ژوند ، فکر، اخلاق هرڅه بدل شوي وو دقرآن کريم تلاوت ، ليکل ، لوستل ، کسبونه يې ياد کړي وو ، اوس نو له زندان وروسته قادر هغه پخوانی قادر نه و، او يو لمونځ يې هم بې جمعې نه کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې يې دده په بدلون په جامو کې نه ځايېدې او آن د هغه څلور کلن ببلتون يې هېر کړ.

خو درې مياشتې لا پوره نه وې چې د سپتمبر د يوولسمې پېښې را منځ ته شوې، امريکا په افغانستان يرغل وکړ، پاکستان مېشتو علماوو په افغانستان کې د امريکا پر ضد دجهاد فتوا ورکړه، د شهادت د فضيلتونو، دحورو غلمانو، او دجهاد د فريضې په اورېدلو د قادر احساسات هم راوپارېدل، له ډېرو نورو ځوانانو سره د جهاد لپاره لومړی کابل او له هغه ځايه په ((تشکيل)) کې مزار ته ولېږل شو، او بيا څلور کاله تری تم و.

يوه ورځ انجنير فريدون تلويزيون ته ناست وو ،له زرينې ترور څخه يې چاى وغوښت ،چې په همدې کې وياند دبېړنې خبر غږ وکړ ،وياند دترورستانو دهغو مشرانو نومونه اخستل چې دامريکا لخوا اعدام شوي وو دانجنير فريدون څک کېدلو او ناڅاپي ټکان تلويزيون ته د زرينې ترورپام هم راواړوه همدا چې په تلويزيون کې يې دخپل زوی عکس او دهغه داعدام خبر واورېد له خولې يې چيغه ووته د چايو پتنوس يې له لاسه ولوېده او پر ونکي يې وينه راماته شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمرین

ما استاد محمود ریباری ته لېږه خو هغه راته تقریر پیل کړ: ګوره قاري صاحب ته دقرآن حافظ او دیني عالم یې او خدای ج ښه دیندار او درنه ښځه درکړې له دې ښاریانو چې چالاکه او دډېرو یې سر له یوه او پښې له بل سره وي تېرشه.

دهغه ، دپند او نصیحت دې خبرو هېڅ خوند رانکړ ،ورغبرګه مې کړه استاده ! داخبرې اوس پرېږده ته دناهید دوی له کورنۍ سره بلد سړی یې ورشه هغه راته وغواړه ،خوهغه راته وویل چې دا انجونې له تاسره نه جوړېږي بیا به پښېمانه یې: کله چې زه هم ځلوېښت کاله پخوا له کلي څخه کابل ښار ته راغللم نو هره ښارۍراته ښاپېرۍ ښکارېده خو اوس راته ثابته شوه چې د اطرافي نجونو مینه سوچه اوساده ګي اوطبعي ښکلا یې له الماسو هم ګران بیه ده .

خو دناهید کرشمواو جادوګرې موسکا د غوټۍ دبنګړیو شورله ما هېرکړ ،دهغې هر حرکت راته نغمه ، هره شېبه وږمه او هره خبره ترنم او زمزمه وه.

دایـواځې ناهید وه چې آن خپل دسترګوکاټي یې هم نځولی شول .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دناهید مینه مې نوره له وینې سره ګډه اودبدن په هر رګ کې چلېده ،کله به چې ددفتر نور ملګري زما او دهغې له ډېرو خبرو په تنګ شول نو چټ به موپیل کړ.

مابه خپل میاشتینی درې ورځې رخصت په کلي کې له خپلې کورنۍ سره تېراوه خو ناهید راته وویل چې نور زما ددرې ورځني بېلتون زغم نلري، اوباید ښځې ته مې وواېم چې اوس دفتر ماته هره میاشت رخصت نه راکوي اودا ورځې له هغې سره تېرې کړم ،زما لپاره له دې ښځه بل مهم زیری چېرې و؟ دمیاشتې په پای کې مې له دفترڅخه معاش او رخصت دواړه یوځای واخستل .

سباچې کله قرغې ته تللو نو ناهید دومره ارایش کړی و چې تابه ویل دپاریس په کومې ارایشګا کې یې دقفقاز کومه ښاپېرۍ ناوې کړې ده.له تنګ پطلون څخه یې دبدن هرغړی او له سپین نري بنین څخه یې د هر تې څوکه راوتې وه،هلته نورې انجونې او سړي هم وو خو ټولو به موږ ته کتل.ناهید رانه وپوښتل ،قاري جانه پوهېږې چې داټول خلک ولې ما او تاته ډېرډېر ګوري ماورته وویل هو ولې نه ،ستاپه څېرښکلې ته به ولې څوک نه ګوري،خو هغې وویل نه ، داخلک ستاساده جامو او اوږدې ږیرې ته حیران دي، که غواړې چې نورهرڅوک درپورې ونه خاندي نو ځان منظم او مهذب کړه .داکابل ښار دی ، ته په کلي کې قولبې پسې روان نه یې، .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې دا هم وویل چې له ترورستانو سره دې باید تـوپیر وشي ، کـه ته له دې ځایه منفک شې بیا دې په بل ځای کې څوک نـه مقروي لـه وخت سره ځان برابر کړه .

له قرغې څخه نیغ خیاط ته لاړو ، هغه ته مو د پطلونونو فرمایش ورکړ.

بله ورځ چې کله له اصلاح شوې دریشي او پطلون سره دفتـر تـه لاړم نولومړی خو د دفترڅوکیدار ونه پیژندلم نـږدې وو تېلـه مـې کـړي، د دفترملګرو مې په لیدلو له خندا خپـل تشـي ونیـول آن لـه ډېرې خندا دځینو له سترګو اوښکې راغللې .

نن چې ناهید دفتر ته راغلله نو خفه وه راته یې وویـل ، پرتـه لـه دې چې پـلار یـې تـرې موافقـه واخلي چاتـه یـې پـه نـوم کـوي. هغـې دا هـم وویل چې ،پاتې ستا کار دی یواځې ماخبر درکړ.

داخبرنه و سم اتوم بـم وچـې پـر مـا راولوېد . څـوک نـه چمتوکېـده چې دناهید ریباري راته وکړي ، استاد محمود تـه مـې بیـا وویـل خـو په انوبانو یې ځان خلاص کـړ. خیـر څوملګري پیـدا او مانښام دناهیـد دوی کور ته ورغللو هغې لادمخه راتـه ویلي وو چې دپـلار لـه درنـو شرطونو څخه یې ونه وېرېږم ځکه چې ددوی رواج دادی چې لـومړی خور او لور پر زوم ښه درنه کړي خو وروستـه یې بیا نه ځوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دناهيد پلار دڅومثالونو په وړاندې کولو خپل رواج راته واوروه. ، آسانه: بس په کابل کې کور ،موټر، په عصري هوټل کې شپ خينه ،کوژده او واده ،په واده کې موسيقي ، يوسپټ سره زر، له واده وروسته دناهيد دکار نه مخنيوی....

زه دناهيد دميني دومره خمار وم ماويل چې که دفرهاد په څېر رانه داسمايي غره سوری کول هم وغواړي منم يې ، له څنډ پرته مې له ټولو سره موافقه وکړه.

له پلار ،مور او کورنۍ سره له مشورې پرته مې دناهيد دستمال واخست.

څه پيسې مې په بانک کې وې ،څه مې له ملګرو او دفترڅخه پور او کوژده مو پيل کړه ،که هرڅومره مې ناهيد ته وويل چې دکامرو پروړاندې دکوژدې دمراسمو عکاسي زموږ له رواج سره په ټکر کې دي خو يې نه منله ، ويل يې چې بيا به ټولې همزولې پېغور راکوي، موږ له خلکو سره همچشمي لرو ...

کله چې دکامرو پروړاندې ناهيدزما او ما دناهيد په ګوتو کې دکوژدې ګوته (چله) ننوبستله ، او کيک مو ديوبل په خوله کې ورکاوه نو دلاسونو دلړزېدلو له کبله مې کاشوغه دناهيد دخولې پرځای دهغې پوزې ته وروړاندې کړه.

ماهغه وکړه چې مېرمن اوکورنۍ مې پر دې کار خبر نشي خو آن دکوژدې دمراسمو ويديو مې هم چاکورته وړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواده دمراسمو چمتوالی مو پیل کړ ، دناهید پلار قسم وکړ چې له خپلو شرایطو به یو انچ هم شاته نشي .

ناچاره شوم کلي ته لاړم ،خو پلار مې زموږ د کوژدې دویدیو پرلیدلوډېرپه غوسه او ویلي یې و چې مامې دا زوی بیخي عاق کړی دی ،دکلي سپین ږیري مې ورته ننواتې ته راوستل ، هغوی ورته وویل چې پښتانه خو کوژده شوې ښځه پرېښودلی نشي نو مجبوریږي چې کوراو ځمکه دې خرڅه اواینګور دې په کور کړې .

پلار مې څه دسپین ږیروتر فشار لاندې راغی اوڅه یې دتره او تربور دپېغور وېره وه ، ځمکه یې وپلورله .

د واده نېټه مو کېښوده ،هوټل وټاکل شو ، کارتونه ووېشل شول ،کور چمتو شو ، زموږ له مخالفت سره سره له سندرغاړو اوکامره والاوو سره خبرې وشوې، سبا شپه واده واو نن زه ډېر بوخت وم چې دناهید زنګ راغی ، له ''هلو''سره جوخت یې راته وویل چې سبا هرومرو فلانۍ ستوډیو ته راشه زه هم درځم. ما ورته وویل الله دې خیر کړي هلته څه کوو په غوسه یې وویل، ولې ته خبر نه یې چې دلته رواج دی چې دواده په شپه په هوټل کې هلک او ناوې ګډ رقص کوي ته خو ساده سړی یې رقص دې زده ندی سبا هلته دګډ رقص تمرین کوو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه هدیره

له هماغې ورځې را په د ښخوا چې خلک په کیسه خبراو پېښه رسوا شوه نو د سره رود جهادي شوری غونډه وکړه او د نورو پرېکړو تر څنګ یې دا پرېکړه هم وکړه چې ټول کوچیان باید د جګړې له لومړۍ کرښې نه کډې بارکړې او په نورو سیمو کې هم د شپې له خوا باید د خپلو رمو ښه څارنه وکړي ،او د ګرځېدو مخه یې ونیسي ،ځکه چې د تېرې شپې پېښې هم د سیمې خلکو او هم مجاهدینو ته اند ښنه راولاړه کړې وه ،د څوارلسو کلونو خبره ده کلیوالو به ویلې چې د سږ کال ګرمي په تېرو څو لسیزو کې ساری نلري لمر به پر مخ دومره بد لګېده چې تابه ویل ګنې همدا اوس د "باغ بالااو "دیبلو "جوازونه (ګانې) سپاره دي ،او د ګوړې په جواز کې د شربت په تبخي پسې اور اچوم او یا خو چې "بېټنیو "کې د خښتو د داشت په دانه کې درګرده دداش له خولې نه په خښتواو تیږو پسې د وچو لوخو ګېډه ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

غورزوم او د تيږو او ښتو ګرم او سوزند اسو يلي مې د عمل د غبرګون په ډول مخ ته دا غونه راکوي ،د ونو ،بوټو او کروندو وزرونه زوړند وو ، د لمر قهرجنو وړانګو د سره رود د روانو او بو ګوګل تـه لاره پيدا کړې وه او کبانو له ګرمۍ نه د خلاصون په هيله د اوبو غاړو تـه د لوخو او منجانو سيوروته پناوړله د اسمانڅک او وياړمن تورغره جنوبي لمنو کې سرابونو د غرونو ښله لړۍ جوړه کړې وه ،د لالـه وزرونه دو مره مړتاوي وو چې تابه ويل د ښکلاکوم وژونکي ورتـه د خپل حسن سزا ورکوي ،د غره لـه خوا الوتونکيو وږمو د "ادم خېلو "شمشپور "او کتـه پور "باغونـه محاصـره کړي وو ،د ګلابو ،صـــد برګو ،رامبېل او چامبېلو رنګونــــه الــــوتي وو ،د تـــوت ،زردالو ،الوچو او ناکو د شنو پاڼو رنګ تـور تـه مايـل شـوی و ،د پـژواک د ښ د نارنجانو ،نرګسو او جريبند ګلونه څه د ځانګو پـه اوږو سـپاره او چاپـه مځکـه سـجده لګـولې وه ،يـوازې د "سـره رود "شنې ونې او يخ کاريزونه وو چې خلکو به يې سيورو او غاړو تـه لږ ارامه ساه اخېستـه.

که له يوې خوا ګرمۍ خپله پنجاله لګولې وه نو له بلې خوا دکليو خلـک هـم چې د ژونـد يوازينۍ اتکـاء يې پـه پولـه او پټي وه پـه دې ورځوکې د بـل هـره وختـه مصـروف ليـدل کېـدل ،کارونـه دور پـه بيـړه روان وو چې تابـه ويـل هرچاپـه ځان پـورې پطرولـي ماشين تړلی دی ،غـنم لـه يـوې مخې پاخـه شوي وو څوک چې تکړه وو او مېړونـه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودل هغوی غنم په کور او بوس په بوسارو کې ځای په ځای کړي وو، چاغنم رېبلي او درمند ډاګ ته رسولي وو ،او چا لا درګرده رېبل ،د جګړې د کرښې بدلون او د روسانو او د هغوی د ګوډاګیانو د پرمختګ ،د جګړې د پیل او د باروتو په لمبو کې د پخو فصلونو د سوزېدلو وېره ،د شخصي دښمنیو او بالاخره د غرض د خاوندانو لخوا د خپل غرض د ترلاس کولو او کبانو نیولو لپاره دا بو خړول هغه فاکتونه وو چې کروندګریې په ډېره بیړه د خپل لاس د تناکو د محصول راټولو لو ته اړو ېستي وو.

هغه مهال لا هغه امریکایي چانټې نه وې رارسېدلې چې بتکیو په څېر به شایا تخرګ ته اچول کېدلې د ګرمۍ له زوره به واسکټ هم نه اغوستل کېده او بې واسکټه به په چانټو کې شاژرونو د پېښتۍ هډوکي سولول او د سیني پوستکی به یې توره د جهاد مینه او اسلامي جذبه وه د سترېیافکر له چا سره نه وه هر چا به کوښښ کاوه چې د چانټې ټول جېبونه ډک وساتي ،څلورپنځه شاژرونه به مو له چانټې پرته له ځان سره فالتو ګرځول ،لاسي ،ګرېټونه به مو په نسواري ته ورته عسکري رنګه چانټو کې چې په سینه به مو رازوړندې وې او د بندونو د تړلو په وخت کې به مو له تشو هم راتاوې شوې ټومبلي وو ،د خطر ورځې او شپې وې ډېر وخت کې هم چانټې نه خلاصولې ،د ډبل ،چره ایز ،ګلیټې ،سرپوښ ،سه پست او دوبست ټوپکونو وارتېرو چینایي کلاشنکوفونه ډېر او مصري او امریکایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم بیا لړ وروسته راپیدا شول ،او روسي خو به یوازې له هغه نېکمرغه سره وو ،چې د کوم روسي او یا د هغه د نوکر ژامه به یې ورماته کړېوه ،او د هغه وسله به یې ترلاسه کړیوه.

"په ادم خېلو "د مجاهدینو او په "بازید خیلو "کې ده روسانو او داخلي کمونستانو وروستي سنګرونه وو ،یا په بله وینا همدا د جبهې لومړۍ کرښه وه نو د بازید خېلو په کمرونو او هدیره کر به مو د دښمن د پوستو پرضد سنګرونه نیول او د شاهي کلا او بازید خیلو هوارډاګ به مو د سپکو او درنو وسلو د مرمیو په تبادلې سپین پړق وو ، مورچلونه سره ډېر نږدې حتی په کلاشنکوف به مو هم خپل هدف ښه ویشتلی شو ،د ورځې به چې هر چېرې ووخو شپې ته خوب ته به معمولاً بحرین ته راتلو نه مو غوښتل چې له بحرین نه دې بل څوک هم ګټه واخلي او یادې زمونږ مزاحمت وکړي که زمونږ د شپې د خوب د ځای په هکله به د دوستانو پوښتنې هر څومره ډېرې او په هر تعبیر وې خو زمونږ ځواب همدا یو بحرین و ،بحرین خلکو ته د اندېښنو کځوره وه ،یوه معما وه چې هر چا ته یې حل اسانه نه و ،یو راز و چې رسوا یې یې څومیاشتې وخت وغوښت.

دجهاد ،اسلام او اسلامي ارزښتونو نه ددفاع سپېڅلی احساس د وطن د ګټلو سر شاره جذبه پښتونولي او په رګونو کې د ویاړمن افغان قوم په تاټوبي د یو یر غلګر دتیري د ځواب لپاره توده وینه.... هغه لاملونه وو چې له مجاهدینو نه یې د سکون او ارام تښتولی وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

،داسې شپه به ډېره کمه وه چې د مجاهدینو د یو ګروپ لخوا به پر دښمن تعرض نه ترسره کېده ،کله کله به چې روسان او د هغوی ګوډاګیان په روسي ودکا مست شول نو هغوی به هم د مجاهدینو په مرکزونو غلچکي بریدونه تر سره کول.

د مجاهدینو د خوب ځایونه درمند ډاګونه وو او د اځای یې ځکه مناسب ګڼلې و چې یو خو به هلته ښه هوا لګېدله او بل به بوسو هم دبسترې کارورکاوه ،ډېره ساحه به ښکاربدله او دونو ،کلاګانو او ....نه په استفادې د دښمن له بریدنه به هم مصئون وو. او که ملیشو به د چریک په تمه د راتللو زحمت وو ېستنو په دې سپین ډاګ کې به شاوخوا غنم یې ټول رېبل شوي وو ،ښه جګړه تر سره کېدله ،دابیا بېل راز و چې مورږ ولې د ټولو مجاهدینو پرخلاف د درمند ډاګونو په ځای بحرین ته زورکاوه.

زموږ د ګروپ قوماندان (عاشق الله ماما)وو، چې اصلاً اخوندزاده او د عمر له پلوه په ګروپ کې تر ټولو لوی د(۳۳کالو په شاوخوا کې)و او همدا د عمر ډېر ښت یې ددې لامل شوچې موږ یې د خپل ګروپ قوماندان وټاکو ،دی داوږدې ونې ،پلن او غنم رنګه مخ خاوند او په غوښه ښه اباد سړی و، د بشاشې قوارې ،ګرد چترالې پکول ،په جیب کې د یو درجن قلمونو او پاک ستره ګرځیدلو په لیدلو به یې هیچانه انګېرله چې ګوندې دی به بېسواده وي ،په کلي ولس کې په انجنیر مشهور و او د شیخ مصري ډاګ د کوچیانو زېړ ګل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکابه ورته په ارجینرصیب غږ کاوه ،عاشق الله ماما او ګروپ یې په بهر کې ښه نوم درلود ،دی دیوازیني ګروپ قوماندان و چې مجاهدین یې ټول باسواده او باکتوره وو او له قهار لالا نه پرته چې تقریباً د عاشق الله ماما په غاښ به و نور ټول خامه خوله او اکثره یې د لېسو هغه زده کوونکي وو ،چې ددوی له رخصتۍ نه په استفادې یې سنګرته مخه کړې وه ،د عاشق الله ماما ډېر خویونه موږ ته دمنلو نه وو ،او هغه درونش (را)کشت وبېرونش تره (تورا)متل دلته ښه مصداق پیدا کولی شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور تعویذ

دواده جم اوجوش هماغسې روان و. د خوښی رنګین څراغونه لا د کور په د پوالونو پرقېدل، د ګډا ګانو او سندرو محفلونه هماغسې تاوده و. فضا ټوله سندریزه وه ، د ښځو او نجونو په تن کې رنګینو جامو سینګار داسې انځورولـه لکه په پسرلي کې چې څوک د ګلو کروندې ته ننوتی وي.

یوازې همدا خوشبېې د مخه یې ناوې د یولو کاروان په بدرګه په ګلپوش کرولا کې راوستې وه ،ځینې نجونې له ناوې سره ناستې وې ټوکې او خندا ګانې یې کولې د ((مبارک دې وي))....((قدمش نیک باشه...)) اوازونه له هرې خوا راتلل ،یوې به ویل چې ((دا خو یې سمه پري ذاته راوستې ده، خدای دې یې له بدو سترګو وساتي،)) بلې به ویل: ((په ټول کابل کې یې ساری نشته، سمه مرغلره ده))بلې به ویل چې: ((داسې ښکلیو پېغلو ته ارایش اود واده جوړه څه په کار ده ؟؟!)) د ډېرو پېغلو او ځوانانو زړونه همدې ورځ ته تخنېږي او دانتظار مرګونې ورځې شپې تېروي ،خو په پاسته کوچ کې ناسته ناوې خفه ښکاري ،پټې پټې سلګۍ ووهي ،نه د کابل د مستو پېغلو په څېر خاندي نه د سترګو لاندې پټ جریان څاري ،نه په ټوکو ټکالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې برخه اخلي ،نه د کليوالو پېغلو په څېر د ناوې توب په تخت له چاسره پسپسکې کوي ،نه عکاسۍ اونه فلمبردارۍ ته چمتو شوه ،نا ارامه ،غلې او خفه ناسته ده له ستر ګو څخه يې د مرغلرو دانې تویيږي ،نجونې يې په ټوکو کې ځوروي ،يوه ورته وو ايي ((ورکه شي په زور خو مونه يې راوستې ولې دومره ژاړې؟((

بله پرې غږ کړي ((يې کابلۍ خو خوی د اطراف د پېغلو کوي))

د يخوا بله کوټه کې سپين ږيري او ملايان ناست دي د نکاح تړلو بندو بست کوي،((پلانکی کور يې مهر کې ورکوم)). ((نه نه له دې کور سره به لس زره افغانۍ هم ورکوي)) د ناوې او شاه د نکاح وکيلانو جګړه روانه ده.

غفور له څلور کاله انتظار ،هجر،منډو رامنډ وروسته د خپل اميد غوټۍ غوړېدلې ويني ،کله کله يې ذهن دا هرڅه نه مني ،له فريبا سره واده ورته خوب او خيال ښکاري ،((رښتيا هم فريبا به د ناوېتوب په سره او شنه جوړه کې په بخملين تخت زما ورتللو ته انتظار کوي ؟ زه خو خوب نه وينم)) بياله دې وېرې او ږوته ټکان ورکړي چې هسې نه د خيال ښپو اخستی وي.

د ناوې د زړه ټکان نور هم ډېر شو ،د سينې په قفس کې يې زړه تنګ او هڅو کي يې ورته د او سپنې پنجرې وګرځېدلې ،څوځله يې د لاس په دستمال د مخ او تندي خوله وچه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه سرېږي خو دفریبا دبدن تودوخه ډېرېږي ، چارچاپېره ښځې دناوې پټ غم ته فکر وړې دي ،دنکاح تړلو مراسم پای ته ورسېدل ، دغفور پلار نکاح خط خپلې ښځې ته ورکړ چې په فرېبایې هم لاسلیک کړي ،دغفور مور قلم اونکاح خط پاڼه فرېبا ته دلاسلیک لپاره وروړه ،اودمېز دپاسه یې ورته کېښوده،دفرېبا ساه په وجود کې ښکته پورته شوه سترګې یې له کاغذ سره وګنډلې څوشېبې چپ وه بالاخره وروستی تصمیم یې ونیوه قلم یې په کاغذ راښکه خودلاسلیک پرځای یې پر پاڼه لیکل پیل کړل ،له لیکلو وروسته یې پاڼه کېښوده دخوب اووصال وخت راورسېد ،ښځو نوره کوټه پرېښوده ،رواني شوې ناوې په وروستۍ وتونکې نجلۍ په لړزېدلې لهجه ورغږ کړ چې یو ګیلاس اوبه ورکړي ،نجلۍ هم له اوبو څخه ډک شیشه یي ګیلاس دناوې په سرولاسونوکې ورکړ،او ووتله ،له ځانه یې وپوښتل دایخه یخني وګوره اودناوې تنده ؟غفور دانتظارشېبې شمېرلې ،چې کله به خونه له خلکوو زګاربږي ،اودی به دفرېبادزلفو هریوتاربېل بېل شمېري ،خوانې یې دنکاح پاڼې پسې دناوې خونې ته دوروستي ځل لپاره ورننوتله ،خوددروازې له خلاصېدلو سره سمدستي یې داسې چیغه له خولې څخه ووتله ،چې دزلزلې په څېرېې ټوله کوڅه وخوځوله ،ناوې په تخت باندې رنګه بنګه پرته وه ،له خولې څخه یې وینې بهېدلې ،سپینې شیشه یي غړۍ یې تک سور رنګ اخستی و ،دتیو اوغاړې منځ کې یې د وینو کرښې داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځورونه لکه دواورومنځ کې چې دوینو لښتی بهېږي ،خوابښې یې دفرېبا سرپڅپل زنګانه کېښوده ،خوله یوځو کوچنیو سلګیو وروسته هغه دمرغلرولړ دتل لپاره داني داني شو ،په لږ وخت کې ښادي په غم بدله شوه ،چیغو او کړیکو فضاونیوه ،هغه نجونې چې لږه شېبه وړاندې یې هر رګ سندریز و اوس سرې سترګې ولاړې وې. ،په شیشه یي ګیلاس کې یې دتوروا وبو یوغړپ لاپاتې وه غفور له فرېبانه لاسونه تاوکړل ویل یې ((داولې ؟ولې دې په ځان ظلم وکړ؟))

فرېبا ایله همدومره وکولای شول چې ترځنګ یې پروت نکاح خط ته ګوته ونیسي چې دوینو څاڅکو الواني رنګ ورکړی و ،غفور دنکاح پاڼې ترشالیک په ډېره بیړه ولوست ،اوله هروځوکرښولوستلووروسته به یې ،یوځل دفرېبا غبرږې غبرږې جسد ته وکتل ،کله چې له لوستلوځخه وزګار شو ،نو همدا یوه خبره یې تکرار وله چې ((په خدای مې دې سوګندوي چې غچ به د ې اخلم ،ستا په ښکلا اوځوانۍ مې دې قسم وي ،چې ستا او تاته ورته نورو لسګونو ،سپېڅلو معصومو ،پېغلو انتقام اوبدل به اخلم)) ډول ډول ګونګوسې خپرې شوې ،راز راز تبصرې کېدلې ،چابه یوڅه ویل او چابه بل څه ،چابه ویل چې غفوریې نه خوښېده ،په زوریې راواده کړه ځکه یې نه ورسره عکاسي وکړه اونه فلمبرداري ،چابه ویل هغه فلانکي هم ډېره غوښته ،خودې ونه منله هماغوی څه شی ورکړل ،هماغوی دکوم دوست په جامه کې زهر ورکړل((.....

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغفـور سرو اسـوېليو فضـاونيوه،نورنو دتـورن غفـور پـه پسـرلي خزان ولګېده ،انزوااويواز ېتوب خوندورکاوه.

کلونه تېرشول نظامونه اورژيمونـه رنګ او نـوي شـول تـورن غفـور ډګروال شو ،شپه اوورځ يې پـه سـوچ کـې و ،مـال اوجايداد يـې ډېـر وه خو واده يې نه کاوه ،په کـور اوکوڅه کـې پـه ليـوني ډګـروال وپـېژنـدل شو ،دواده دنه کولو په اړه يې له هرچاسره پوښتنې راپيدا شوې ،چابـه ويل په بدکارۍ وخت تېروي ،چابه ويل ناروغ دی ،مابه هم ورسره پـه همدې اړه ټوکې کولې ،کله کله به مې دپېغورپه بڼه ويـل چـې ډګـروال صاحب،ترمورې ځان ښـه پېژني ،هغـه بـه لـه ځان نه خبروي ،ځکه واده نکوي ،پردۍ خوراولور ځانته کښېنول هم څه اسانه کارنـه دی ،خوده بـه لـه يوسـوړ اسـوېلي سـره ويـل ،چې مايوځـل واده کـړی سـنت مـې اداکړي دي،خوچې خدای راباندې ونه لوروله زما څه ګناه ده ،؟بيابـه لـه غوسې اوخفګانـه تـور اوشين شو ،اسـوېليوبه يې دسـرابونو لـړۍ جوړه کړه ،غم اوغوسه بـه يې دکـونين ګـوليـو پـه څېـر دلاړوپـه مرسـتـه زړه ته ورتېل وهله.

لـه ډګـروال غفـور سـره زمـا ملګرتـوب دصـميميت حدتـه ورسـېده ،ډېررازونـه اواسـرارمويوبل تـه رسـواکړل ،دفرېبالـه مرمـوزې مړينـې څخه خبروم خو ربښتونی جريان له ده څخه پرته بل هېچاته معلوم نـه و ،دده اسـوېليو اودرد شـکمن کـړی وم،يوځـل مـې را ايسـار کـړ اوورتـه ومـې ويـل ،بـل تـه پـه ويلـو سـره دغمونـوپېتـې سـپـک کېـږي ،او غـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمېږي ،څه ناڅه دزړه تسل هم کېږي ،نن به راته ټوله کیسه کوې،ډګروال هم لاړې تېرې کړې راته ویې ویل چې ، نن زه هم هرڅه درته وایم ،اوداځکه چې ښایي خپل هوډ کې به بریالی نشم،ښایي دغه چ ارمان دزماني دیوتورداغ په څېر له ځان سره ګورته یوسم،ځواني هره ورځ دبوډاتوب خواته لارلنډوي،خوبیاهم نهیلی نه یم.

((زه په حربي پوهنتون کې دوروستي کال محصل وم ، فرېبا زما دتره لوراودملالۍ په لېسه کې زده کوونکې وه ، ،تره مې ښه شتمن سړی و .دفرېبا دځوانۍ پوهې اوښکلاساری نه لیدل کېده ، هر کال به د خپل ټولګي اول نومره وه ،زړه وړونکي حرکتونه اوخورانېک ،اخلاق یې ،درلودل هرچابه کوښښ کاوه ،چې دګلاب داګل دې دده په شمله کې وټومبل شي،دوزیرانو په کچه خلکو،پرې جرګې اومرکې وکړې ،خوزه یې مینې ښسده کړی او له هرکاره وېستی وم،دخیال اوسوچ ببړۍ به مې تل دفرېبادسترګوپه سمندرکې لاهووه ،تره اودتره مېرمنې مې مورته ویلي ووچې مور.فرېباته ځوځله دغفور یادونه کړېده ،خوهغه وایي چې زه ببخي واده نکوم ،هر غوښتونکی چې راشي دفرېباځواب همداوي،هغوی مې مورته داخبره هم کړېوه ،چې تاسي فرېبا راضي کړۍ زموږخوښه ده ،شپې او ورځې تېرېدلې زه صاحب منصب شوم،فرېباهم له دولسم څخه فارغه شوه ،خونه یې بل مېړه کاوه اونه یې له ماسره واده ته غاړه ایښوده،ماکه هرڅومره له

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرېباڅخه زړه صبراوه ،خو پایله به یې منفي وه،فرېبا له فراغت څخه وروسته نه رسمي دنده واخسته او نه پوهنتون ته ولاړله له څو کالوڅخه راپدېخوا یې د ځوانۍ په پسرلي خزان ګډوو،ورځ په ورځ یې رنګ ژړېده،یوازېتوب او ګوښه توب یې غوره کړ.

په پای کې له موراو پلار څخه نهیلی شوم په خپله مې ورته یادونه وکړه ،او په ډول ډول وعدو مې له ځان سره واده ته وهڅوله ،خو هغې به همدا ځواب راکاوه ،چې زه واده نکوم ،که بل ځای کې مې واده وکړ،نو تاته مې وینه رواده،خودې خبروزما دزړه بند تړلی نه شو ،هره ورځ او هرشپه به مې دهمدوی په کورکې ،وه تر دې چې ډېره مې مجبوره کړه ،نو په داسې حال کې چې اوښکو یې په اننګولارنیولې وه ،په ژړغوني انداز یې راته وویل چې زه ناروغه یم ،او ناروغي مې هم دیوې اونۍ یا یوې میاشتې نه ده بلکې دائمي ناروغي ده ،زه دکوردسمبالولو نه یم ، نوولې دبل چاژوند خراب کړم ،خوماورته ویل چې که ته هرڅو مره ناروغه شې په هرحال زما قبوله یې ،له تاپرته ژوندراته دوزخ ده ،ته زما ژوند وژغوره ،هغه زما دډېر اصراراو فشارپر وړاندې بې ځوابه شوه او غاړه یې کېښوده ،لږ وخت وروسته مو د واده ترتیبات ونیول ،خود واده په شپه چې فرېبا ځان وواژه نو دنکاح پاڼې په بل مخ یې دامضمون لیکلی و ،غفور له غاړې څخه دځرمنې سور تعویذ راووېست او له سپړلوو روسته یې په لوستلو داسې پیل وکړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

))ګرانه غفورجانه تاته اوږد اوهوسا ژوند غواړم مامخکې هم دهمدې لپاره واده ته زړه نه ښه کاوه،چې همدغه حالت اوهمدا شپه مې زغملای نشوه ،اوس مې هم زړه ته ډېر ډاډ ورکړ خو فکرکوم چې دمرګ پرښتې مې نور ژوندنه غواړي ،دپېښې جريان درته په دې هيله ليکم چې که ته اونور ځوانان زماپه خبر دهوس د قرباني شويو پېغلو پوښتنه وکړئ ، ،پېښه داسې وه: ،ددولسم ټولګي زده کوونکې وم ،يوه ورځ چې لېسه رخصت شوه نو دکورلاره مې ونيوه ، يواځې روانه وم خودې ته مې پام وه د دلېسې له دروازې څخه له موږ سره روانه وه ،کله به مخکې شوه اوکله به وروسته ،کله چې يوازې شوم څوګامه وړاندې راته يولوکس والګاچې حکومتي نمبرپلېټ يې درلود په مخ کې ودرېده ،دوه تنو ترې دراښکته کېدلو سره سم يو دستمال زماپوزې ته نژدې کړه ،اوله هماغه ځايه بياله ځان څخه خبره شوې نه يم ،يووخت مې چې سترګې وغړولې نو ځان مې په يوه ډېره ښکلې مجلله ماڼۍ کې وليديوه بوډۍ ښځه ،راوړاندې شوه او دډوډۍ خوړلو بلنه يې راکړه ،دمېزپه سرډول ډول کبابونه ،اومشروبات ايښې وو خوماته داهرڅه زهرښکاريدل ،وروسته همدې بوډۍ په يو لوکس تشناب کې ولمبولم اوبيايې د ارايش خونې ته بوتلم ، ،زه په دې زرين قفس کې بندي وم،يو عسکر زماد ژړاپه ليدلورانژدې شو راته ويې ويل بد مرغې ولې ژاړې؟داځای په نصيبونو هم چاته نه رسيږي ،ته نه يې خبره چې ته دچاميلمنه يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ثوک به دي مړی نو سپارې ونه ورته وڅان او نکړې ژړا بس او که،
داخل، شو درد په ستونی مې خفګانه هشوله مابنام، ګوري ونه
یې تخت یو په ستلم وروسته یې خونې ته یوې راغلله ښځه بوډۍ هماغه
ته رانو ثوک یو ته خونې، وروسته شپه لړه وتله او خپله کښېنولم
په یې سبا کړه خیرې یې لوپټه دحیا زما او کړ لوټ یې عفت زما چې
وې پرتې هم پردې یې شیشوته تورو چې موټرکې لوکس هماغسې
ښکته یې کې ځای داسې په او، کړم سپره کېدل لیدل نه ترې هیڅ او،
کړم چې هلته بیروبارډېرکم و او موټر دسترګوپه رپ کې ورک شو.

غفورپه داسې حال کې چې زګېرویوا واسوېلیویې څوځله د
خبرولړۍ غوڅه کړه دلیک لوستلو ته دوام ورکړ: ماځانته ډېر
ډاډورکړ خوګته یې ونکړه زماغیرت ماته له تاسره دمخامخ کېدلو
اجازه نه راکوي تاته دنبکمرغه ژوند هیله منده یم.

((ستافرېبا))

(c) ketabton.com: The Digital Library

شفر

کله به چې، ډریورانو له بګرام څخه جلال آباد ته او یا هم له جیکب آباد څخه بنون ته کانتینر راورساوه نو د تیلیفون په لیکه به یې موږ خبر کړلو او په یو ځانګړي شفربه یې د (چمتو اوسی) قومانده راکړه. موږ به هم خپل د مهرو لاک د خلاصولو وسائل پاک کړل په دې خاطر چې، یوه سخته ، عصري او د یوې پرمختللې ټکنالوژۍ له خاوند څخه مو غلا کوله ، نو خپل د غلا وسائل به موهم ډېر مجهز ساتل، او په همدا اسې پرمختللو هېوادونو کې زموږ مېشتو ملګرود لوړې ټکنالوژۍ لرونکو کمپنیو باندې راته جوړول. ټول وسایل مو کمپیوټرایز وو ، کله به چې کانټېنرلوارګي ته راورسېدنو یو ګوښه سرای ته به مو تاو کړ، مهرو لاک به مو یې په ډېرې استازۍ سره د همدې کمپیوټرایز او تخنیک په مرسته خلاص کړ، خپله برخه به مو ترې بیله کړه او بیا به مو په دومره مهارت ببرته مهر کړ چې، هیڅوک هم پرې نه پوهېده.

اوس مونو تجربه دوه کلنه شوې وه او په دې پوهېدو چې، کوم کانتینر زیږ رنګ ولري نو په هغې کې نظامي وسلې او مهمات وي ، کوم کانتینر چې ځلو ښنت فوټه وي او سور رنګ ولري نو په هغه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوژیستیکي مواد وي، کوم کانتینرچې، سپین رنګ ولري ، جنراتور ورته چالان وي او پکي یې ګرځي نو په هغه کې دوا او درمل وي چې، امریکایان یې له بګرام څخه جیکب آباد او له جیکب آباد څخه بګرام ته خپلو نظامي او ملکي هډو ته لېږدوي.

یو کانتینر مو چې ،جلال آباد ته روان وو، لاره کې پرانیست، ټول د کوچنیانو د لوبوله سامان او ژاولو څخه ډک وو. ورته حیران شوو چې، په افغانستان کې مېشتو بهرنیو ځواکونو خو دلته له ځانه سره خپل کورونه او کوچنیان هم نه دي راوستي او دا مو هم نه دي اوربدلي چې، دوی دې چېرته په کوم ښوونځي او یا وړکتون کې افغانو کوچنیانو ته د لوبو سامانونه ورکړي وي. نو بیا دا سامانونه هغه هم په دومره کچه څه کوي؟

د کانتینرد منځ سامان به نه ډریورانو ته د کوم لست له مخې تسلیمېده او نه به ترې د کوم لست له مخې غوښتل کېده، بس تیار ، بند او مهرو لاک کانتینربه یې ډریور ته بار کړ او کله به چې، خپل منزل ته ورسېد او مؤظفینو به یې کلفونه او مهرولاک جوړ ولیدل نو بیا بله هېڅ خبره هم نه وه. او خدای خبر چې، شپږ میاشتې وروسته به یې بیا کانتینر خلاصاوه او که لس میاشتې وروسته.

داخل به سهار لس بجې وې چې، شیندي ګل استادله جلال آباد څخه تیلیفون وکړ او په شفر یې په دې وپوهولو چې، مازدیګر مهال لواړګي (لنډیکوتل) ته رسېږم.موږ هم له درې (دره ادم خیل) څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حرکت وکړ، د تیراه او باړې له لارې مو ماسپښین مهال ځان لنډیکوتل ته ورساوه.

ماښام تیاره وه چې، یو څلوېښت فوټي سپین رنګه کانتینر چې، جنراتور یې روښانه او د مخې او شا دواړو خواو څخه یې منځ ته پکي لګېدل وو راښکاره شو.

کانتینر مو له خپل پخواني تعامل سره سم سرای ته تاو کړ. او داسې مو وپتییله چې، دا ځل کانتینرلوی دی او له بګرام څخه یې جیکب آباد ته ښه ډېره دوا بار کړیده ، نو موږ به هم ترې ډېر دومل ښکته کوو.

مهرو لاک مو پرانیست د کانتینر د دروازو له خلاصولو سره د کانتینرد منځ ټول ګروپونه په اتومات ډول روښانه او کانتینرسپین پړک شوهمداچې، د یخچال په خانو کې مو په سرو سرو مړو چې، ټپونه یې هماغسې ځلېدل او بیرغونه پرې غوړېدلي وو سترګې ولګېدې نو هډوکي مو زیږه او بدن مو مېږي مېږي شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غبرګې جنازې

کلي ته په يو وخت دغبرګو جنازو په ننوتلو ټوله فضا کړيکو ونيوه تا به ويل چې دلته ساندې او ژړاګانې وربېږي هره سترګه لمده او له هرې خولې اسويلي ختل، چا به دهوسۍ نصيب او تقدير پړه بلل او چا به يې پلار ،چا به دجنازې يوکټ ته دپړ ګوته نيوله او چادبل ،يوه به ويل چې خون يې دجباري پرغاړه دی، دا ټول دهمده له لاسه دي .بل به ورسره دتائيد سر وخوځاوه : ((ته بلکل ريښتيا وايې جباری ډېر حريص او ضدناکه انسان دی دخپلې لورژوند يې هم خراب کړ اونورې کورنۍ يې هم دويرپرټغر کښېنولې((.

که څه هم هوسۍ خپل پلار ته په زغرده ويلي وو چې هيڅکله به هم له اشرف څخه پرته له بل چا سره ژوند شريک نکړي ، دهغه دقانع کولولپاره يې يوه لاره هم نه وه پرېښې ، يوه ورځ خويې د ټولې کورنۍ په مخ کې ورته دا هم وويل: يو خو دې له پوهنتون څخه منع کړم او بل مې اوس دې پوډري ته ورکوې ! ! لدې خو ،ښه ده چې پخپل لاس مې ووژنې.!!

هوسۍ به چې هرڅومره خپل پلار ته د اشرف او د هغه د کورنۍ ښيګڼې ستايلې پلار به يې هماغومره ضدکاوه پر هغې به يې دبې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیااو سپین سترګې نوم کیښود : ((که پوهنتون ته مې پرېښې وای نورې به دې هم سترګې شکېدلې وای ((.

اشرف او هوسۍ له ګاونډیتوب پرته دولس کاله ټولګیوال او ډېر ښه دوستان وو تا به ویل یو روح په دوه بدنونوکې دی، دواړو په کانکورکې یو پوهنځی خوښ کړ او ورته بریالي هم شول خو دهوسۍ کورنۍ د اشرف دوی په پرتله لږ شتمن وو

.ددوی پاکه او سوچه مینه نور له هیچا هم پټه نه وه .خو هیچا یې د مینې پر سپیڅلتیا شک هم ونکړ .بازارۍ مینه او خویونه نه په اشرف کې واو نه په هوسۍ کې.

د اشرف مور او پلار دهوسۍ پلار ته نور په مرکو ،او ننواتو ستړي شول خو هغه به همدا ویل چې زه پر دي څوک په خپله کورنۍ او شتمنۍ کې نه شریکوم، خا نی مې خپل تن او خپل هډوکی دی ،هغه ته چې زه خپله لور ورنکړم بل څوک یې کله ورکوي ؟ زما هوښیاره لورچې هغه سړی نکړي ،او له بد عملۍ یې راونه ګرځوي بل یې څوک له غمه مړه دي ؟.

دخاني په بدن کې وینه ورځ په ورځ وچېدله ، جړ او خیرن ویښتان ، دمستریانو په شان تورې او ککړې جامې... ،نورنو چا ددوه افغانیو باور هم پرې نه درلود.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشــرف د پوهنتــون ترڅنــګ د انګلیســـي ، کمپیـــوټراو اداري کورسونه هم ولوستل دلیاقت او خواخلاقو له امله یې دهر استاد او محصل په زړه حکومت کاوه. هغه سپورت ته وخت نه درلود خو دومره ښکلی و چې تابه ویل دبدن د ښکلا له کورس څخه فارغ شویدی. کلیوالو به ویل چې دا زرینه جوړه الله(ج) دیوبل لپاره پیدا کړیدي.

پلار یې پر هوسۍ بندیز لګولی وو چې له اشرف څخه ګوښه واوسي خودمئینو په دیدن لا چا بندیز لګولی دی او بیا دمبایل او انټرنیټ پدې زمانه کې.

کله چې له خاني سره د هوسۍ دکوژدې خبره توده شوه نو هغې څو ځله آن دځان وژنې او له اشرف سره د وطن دپرېښودلو پرېکړې وکړه خو هغه به ډاډ ورکاوه چې خدای (ج) به هرڅه اسان کړي دا کار زموږ کورنیو سپکاوی او پرسپینه لمن موداغ جوړوي.

خاني نور دکلي مشهور پوډري اوخس دزد وو دولسوالۍ له بند څخه دخلاصون به یې دوه ورځې تېرې نه وې چې بیا به بندي شو.

هوسۍ که هرڅومره خپله ژړا او اوښکې وسیلې کړې خو هیڅ فایده یې ونکړه.

کوژده وشوه سمدستي واده هم جوړشو ، هوسۍ چې اوبه له ورخه تېرې ولیدې نو مناسبه یې ونه ګڼله چې دواده دخبر په اورېدلو داشرف غم نور هم ډېر کړي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخاني پلارهم واده ته ځکه ببړه کوله چې که هوسۍ يې له زوی ځخه سرې جوړ کړي

خوخانی له واده وروسته هم لا هماغسې پوډري،له ځان او دنيا نه نا خبره په شپو شپوبه له کوره بهر وو .

اشرف دپوهنتون دليليې په دريم پوړ کې پيتاوي ته مطالعه کوي چې دهوسۍ دخيال ځپو لاهو کړ:((ولې دا دومره وخت دهوسۍ ټيليفون بند دی؟ولې آن دمسج ځواب هم نه راکوي ؟ولې ګډوډ خو بونه وينم ولې....... په کلي کې داسې وړشخص به ځوک وي چې دهوسۍ پوښتنه هم ترې وکړم اوکه سيم کارټ يې بدل کړی وي چې نوی نمبريې هم راکړي))له ډېر سوچ وروسته ورته خپله تندار(کاني) چې ده ورسره ټوکې اومينه درلوده ترټولو وړ وبرېښېده چې له هوسۍ يې خبر کړي.

دستي يې ورته ټيليفون وکړ په خبروخبروکې يې ورته هوسۍ ياده وکړه، خو هغې سمدستي ځواب ورکړ :((ته لکه چې خبر نه يې؟ دهوسۍ قلم خويې له خاني سره وهلی و، دهغې د واده خو مياشت هم پوره شوه.))داشرف ساه تېروېره شوه له لاسه يې مبايل ولوېد ولړزېد:((زه به اوس دجباري تخم هم پرېښږدم.)) راپاځېدمنډه يې کړه ،ځوځايه په زينو کې ولوېد ،له ګڼه ګوڼې په ډک ښار کې منډې وهي .ترهډې پر لاره له لس ځله ډېر له خلکو سره وجنګېد.، ښی او چپ يې نه پېژنده دسړک له يوې خوا بلې ته اوښت چې دمخامخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتلونکي شانزده بیست پمپر وغورځاوه او چې ترڅو دربېده نو ټایر یې پر سینه ولاړ وو.

داشرف پرمړي بارامبولانس لاکلي ته نه و ننوتی چې دکلي دلوی مسجد له لاسپیکر څخه اعلان واوربدل شو((خانی داکبرزوی اودجبارورواره په حق رسبدلی نن مازیګر ځلور بجې یې په زړه هدیره کې جنازه ده)) ډېریورله یو چا دهغه دمړینې لامل وپو ښت هغه ورته وویل چې بدمرغه خاني بیګا ډېره نشه کړې وه ، ویاله کې پروت و چې دشپې پرې اوبه راغلي اووژلی یې دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قربانیان

د پل خشتي جامع مسجد په ختیځه دروازه کې مې ځای نیولی و. هر سهار به وخته دلته راغلم، خپل زوړ او پیوندي ټادر به مې چې، د ډېرو خیرو له لاسه یې سپین رنګ تور اوښتی و په مځکه اوارکړ، چکسونه به مې له تخرګونو څخه لېرې کړل د ټادر په څنډه به مې کېښودل، بیا به مې خپله مصنوعي (ساختګي) پښه وو بسته له چکسونو سره به مې جوخته کېښوده. پښه به مې تر ورانه رابډه وه. د ورانه له پاسه به مې د خپلې غوټې شوې پښې د ټپونو نښې او خاپونه خلکو ته واسطه کول او د روپۍ دوه وسوال به مې ترې کاوه، د خپل خېرن ټادر له پاسه به مې لومړی خپله دوه، درې افغانۍ کېښودې ځکه چې، دې کار د خلکو د پام په را اړولو کې راسره مرسته کوله. ددې ځای ښېګڼه دا وه چې، دلته بیروبار ډېر وو، وچه ډوډۍ هم ارزانه پیدا کېده.

کله به چې، دلته سوالګر کوچنیان نه وو، نو د خلکو پام به موږ ته و. خو چې ،ښځو او کوچنیانو به ژړا او کوکې پېل کړې نو بیا د چا پام مونږ ته نه وو ټولو به د خپل جېب خیرې او د بچیانو د سر خیرات هماغوی ته ورکاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه ورځ یو بل معیوب چې، د ځلیرویشت یا پنځه ویشت کالو به و په دواړو سترګو ړوند ، د مخ نیمه برخه یې سوزېدلې، بر چویي د پوزې له نیمې برخې سره نیمه زنه هم وړې وه، یو لاس یې لـه څنګل او بل یې له بیخه غوڅ وو هم راغی. هغه کوچنی چې، دده لارښود و او دی به یې له لمنې نیولی ګرځاوه ورته وویل چې: "همی جای است ده امی بغل بشی " ده هم شا دېوال او مخ د خلکو لارې ته کړ همدا چې، د ناستې تابیا یې وکړه او لا ځمکې ته رسېدلی نه و د نورو سوالګرو او په ځانګړې ډول د ښځو له احتجاج او غالمغال سره مخ شو "برو ګم شو تو از کجا امدي، ایجه به ما کس یک قیران نمیته، تو ام امدي دیګه جا یا سرت قات بود ، ایجه خو جای ام کم اس. اګه تو بشینی جایم تنګ میشه باز ما را م هی میکنه. " خو ده په ډېره سړه سینه ځواب ورکاوه: "خیر اس وارخطا نشو هر کس نصیب خوده میخوره، کجا برم... " ښځو که هر څو مره غالمغال وکړ خو دده مجبوریت پرې زور ور وو.

هملته کښیناست. زما پرې زړه و سوځېد د بیچاه حال تر مورږ ټولو ډېربد تر وو.

دلته زمورږ غریبي نه کېده په ټوله ورځ کې به مو ایله لس پنځلس روپۍ پیدا کولې هغه هم داسې چې، کله به څوک جومات ته ننووت او بوټان به یې په دروازه کې پرېښودل نو مورږ به له دې فرصت څخه ګټه واخسته، د هغه بوټان به مو د خپل څادر په پیڅکه پاک کړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګردونه به مو تريې و څنډل، ځان ته به مو نږدې کېښودل او د بوټانو خاوند ته به مو داتاثر ورکاوه چې، بوټان يې ورته موږ ساتلي که نه ... هغه به بيا له شرمه هم يوه روپۍ راخطا کړه. دلته نور، کور خو پرېږده آن چې ،زموږ د ګېډې کار هم نه کېده، هره ورځ به مو لس روپۍ پوليسانو ته هم ورکولې چې ،له دې ځای څخه مو ونه شړي.

زما خواته نوي معيوب راته وويل چې، وامې ورېدل له معيوبينو او يتيمانو سره د مرستې دفتر له دوی سره مرسته کوي، دفتر يې نوي ښار کې دی زه خو په دواړو سترګو ړوند يم راځه چې ،دواړه يو ځای ورشو ګوندې څه مرسته راسره وکړي. ما چې، دا مې څوومه ورځ وه کورته وچه ډوډۍ هم نه وه وړې دا خبره ځانته زيری وبالله دستي سوچ واخېستم دخيال په نړۍ کې په څو دقيقو کې شهرنو ته ورسېدم. د مرستې دا دفتر مې په ډېرې اسانۍ پيدا کړ، عريضه مې ورکړه هغوی پر ما ډېر زړه سوی وکړ او زما د غوڅې پښې او ځوانۍ په ليدلو يې ډېر خفګان او افسوس څرګند کړ. سمدستي يې ماته دوه بورۍ وړه، درې دوه نيم منې ټيمه غوړي، څلور منه لوبيا او صابون راکړل، کراچۍ مې ورته ونيوله، د کور په منځ کې مې وغورځول، نږدې وو له ډېرې خوشحالۍ سکته وکړم، خپلې مېرمن ته مې له دروازې ورغږ کړ: ((نن به ښه ډېر وړه لمدوې، ټول کوچنيان به په ډوډۍ او لوبيا مړوې، نن به کوچنيان وږي نه ويده کوې. ((له همدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره د دې معیوب بل غړ زما د سوچونو تناب وشکوه: "څنګه زما له خبرې سره موافق یې که نه؟ ".

سبا د پل خشتي په دروازه کې سره یو ځای شوو او له دې ځایه مو د نوي ښار په لور حرکت پیل کړ. ټوله ورځ مو د نوي ښار کوڅې ګز او ګام کړې. خو چا د دفتر درک راونه ښود. سبا مو بیا خپل هدف ته مخه کړه له ډېرو پوښتنو وروسته مو دفتر پیدا کړ. د دفتر اداري مدیر راڅخه عریضې واخستې او د دفتر رئیس ته یې ورورې. رئیس سبا ته وروغوښتو، سبا په ټاکلي وخت ورغللو. رئیس قلم راواخست لومړی زما د معیوب ملګري مخ ته کښېناست او پوښتنې یې ترې پیل کړې.

- - نوم دې څه شی دی؟

- سردار اغا

- د چا زوی یې؟

- د نسیم خان

- د کوم ځای یې؟

- د پروان ولایت د جبل السراج د ولسوالۍ دده پایان د کلي

- کله معیوب شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پنځه کاله وړاندې

- قوماندان دې درسره مرسته نه کوي؟

- نه کله چې زخمي شوم او روغتون ته یې ویوړم، بیا مې تر نن پورې ونه لید یوه روپۍ یې راته ګوشت خوګ. خبر یم چې، ښه یې ساعت تېر او کش و فش یې برابر دی درې کروزینه او درې څلور ډا ټسنې له باډیګاردانو ډکې ورپسې ګرځي.

- ښه د ټپي کېدلو کیسه دې راته وکړه، چېرې او څنګه ټپي شوې؟

- پنځه کاله وړاندې چې، حزبیان شمالي ته راننوتل نو په چیکل کې مو د جګړې لومړۍ کرښه وه، زه د ګروپ قوماندان وم. موږ د حزبیانو د چریک له ویرې د خپلې پوستې شا وخوا ماینونه ښخ کړي وو. کله کله به هغوی چریکي حملې کولې، موږ به ورته کمین نیوه او کله بیا موږ حملې کولې او هغوی به.... کله چې، سردار آغا خپله کیسه رئیس ته کوله نو زما بدن ورو – ورو مېږي مېږي کېده، له مبهم اضطراب سره مخ شوم، په ډېر تلوار او ناکرارۍ مې د کیسې د پاتې برخې د اورېدلو هیله لرله.)): یوه شپه چې، هغوی ښه مخ ته راغلي وو موږ ورته په کمین کې په دې هیله ځان غلی کړی وو چې، ټول ژوندي ونیسو، ځکه د ژوندیو اسیرانو بیه تر مړو ډېره لوړه وه. د هر اسیر په سر به یې کورنۍ له پنځه زره لکه افغانیو څخه نیولې آن تر شل او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرش زره لکو افغانۍ راکولې خو مړي به بیا له زر دوه زرو لکو افغانیو پورته نه خرڅېدل.

کله چې، هغوی بېرته ستنېدل نو مونږ پرې ناتاره ډزې پیل کړې. د مرمیو او اور له کبله فضا سپین پړق شوه ډېر حزبیان مو ووژل، ډېر مو ژوندي ونیول. کله چې له جګړې وروسته خپل مرکز ته نږدې شو، ناڅاپه د ماینونو په کتار وربرابر شو. په لږه شېبه کې زمونږ ډېر ملګري هم والوتل، د ماینونو ډیرې برچې پر ما هم برابرې شوې او بیا شپږ مه ورځ پوه شوم چې په روغتون کې یم.

کله چې سردار اغا کیسه ختمه کړه نو ماته تېروختونه سترګو ته ودرېدل. ټوله صحنه مې د ذهن په سکرین تېره شوه، لکه د کوم فلم ستوري چې، په کوم فلم کې کار کړی وي او بیا هماغه فلم د سینما په پرده ګوري، ځان راته هم ډېر ظالم او هم ډېر مظلوم ښکاره شو، وجدان مې د سرداراغا د ړندو سترګو او غوڅو لاسونو د مظلومیت د پړې د منلو او نه منلو په کشمکش کې وو چې، رئیس راباندې غږ کړ:))ښه ځوانه ستا نوم څه شی دی؟ د پلار نوم دې څه شی دی...)) ما هم ځوابونه ورکړل خو کله یې چې، وپوښتلم کله او چېرې ټپي شوی یې؟ نو هک پک پاتې شوم چې، څه ځواب ورکړم. رئیس زما هیښتیا حس کړه بیا یې وویل: ((ته هېڅ پروا مه کوه دا یوه بې پلوه او بهرنۍ موسسه ده، ټولو معیوبینو ته په یوه سترګه ګوري، د چا له تنظیم او ځای سره کار نه لري ته بالکل ډاډه اوسه.))

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زما ستونزه د تنظیم رسوا کېدل یا د نیولو وېره نه وه زه سردار اغا ته ځورېدم. رئیس ته مې وویل، صاحبه !د سردار اغا کیسه خو دې واورېده. همدا زما کیسه هم ده. خو زه له حزبیانو سره وم.مور پـه همدې شپه لاړو د دوی د پوستو د شا وخوا هغه ماینونه مو چې، دوی مور ته ایښي وو د هغې نقشې له مخې چې، د دوی یو تن ملګري پر مور پلورلې وه وو بستل او په نورو هغو ځایونو کې مور ښخ کړل چې، د دوی تګ را تګ پرې ډېر وو څه مو نور هم ورسره اضافه کړل. کله چې، ببرته خپل سنګر ته ستنېدلو نو د دوی پـه کمین واوښتو او زه د دوی د پیکا د مرمیو ښکار شوم اوس مې د خېټې او د بدن نور ټپونه ښه دي خو پښه مې په خپله وینې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلاپي داني

دګرمۍ خپسي خپلې منګولې خښې کړې وې ، دتاوده لمر دوړانګو نېزې به پر بدن داسې لګېدې ، تا به وېل چې ګوندې له لیزر شعاع سره مخ یم. په اډه کې ډول ډول غټو او کوچنیو موټرو سپرلۍ ته انتظار ویست په لوړ غږ جلال آباد ، جلالآباد ویلو دکېلنډرانو ستوني وچ شول، دیو کاستر دکیلنډر چې پر ما ستر ګې ولګېدې نو را منډه یې کړه له لاسه یې ونیولم او بې سوال او ځوابه یې دموټر دروازې ته رابښکلم. ما ځان کلک کړو درېدم :وروره خېرېت خو دی ؟ ته خو لومړی ځان پوه کړه چې زه پر دې موټر کې ځم او که نه؟... خو هغه زما خبرې په نیمه کې غوڅې کړې: ((بسلمانه یو نفر کم ده ور خېږه ځې روانیږي پراخه سیټ ده که نه همدلته به ولاړ یې.)) زه چې موټر ته وروختم ، رښتیا هم چې دډریور شاته درې کسیز سیټ کې یو هلک او دوه ښځې ناستې وې ،خو دهمدې سېټ پر برابرۍ ددروازې خواته یو کسیز سېټ خالي وو. بیک مې مخې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېښـود او پـه همـدې سـيټ کښېناسـتم ۰ډريـور داډې پرچـه راواخېسـته موټر روان شو ،ټولو مسافرېنو هسک ته دخپلې عـاجزۍ دښـودلو او دعـا لاسونه پورتـه کړل۰ دخوشـېبو لپـاره مطلقـه چوپتيـا حـا کمـه وه خوډريـور دنغمې دکېسټ پـه اېښـودلو سره ، پـه لـومړي ځل شـونډو تـه دسـپړيدلو چانس ورکړ((استاده غږ يې ټيټ کړه)) بل به غږ کړ ((مـونږ يـې نـه اوروو دا وروسـتي لا سـپيکرونه يـې بنـد کړه))مـا او زمـا تـر څنـګ دښځو خواتـه ناست هلک ته هم دخبرو پلمـه پـه لاس ورغلـه او دکسـټ پـه اړه مودخلکو پـه قضاوت تبصرې پيل کړې۰دکاستر پـه دې درې کسيز سـېټ زمـا خواتـه همدا هلک ، خواتـه يـې يـوه دپاخـه عمر ښـځه اودښـځې ترڅنـګ شيشـې سره يـوه بلـه انجلۍ ناستـه وه چـې دښـاريانو پـه څېـر يـې دسـپين څـادر پيڅکه له پوزې تاوه کړې وه زما او ددې هلک خبرو ، ددې انجلۍ پـام هـم مونږ تـه کړ او پـه لومړي ځل يې نيم پټ مخ زمونږ لور تـه راواړاوه کلـه چـې زما او دهغې سترګې وجنګېدې نو ساه مې پـر بـدن کـې تيروبيره شوه،له وېښـتو تـر پونـدو مـې ټول بدن لکـه پـه ستنو چـوخ چوخ او ميـږي ميـږي شودا سترګې ، لکه چې سترګې نـه ،برېښـنا وي ، ټول بدن تـه يـې جټکـه راکړه ، دې سترګو پـه خپـل برېښـنايي ټکـان ، زمـا دسـترګو پـه رګـو کـې وينه وچه کړه ، دومره يې وزبېښلې چې نور يـې دخوځېدو مجـال نـه وو ، همدا سې بې سېکه او بې حرکته دهغو سترګو ، پـه کاسو کې پـا تـې شوې ۰نورنو زه نه پوهېدم چې خواکې ناست ملګرى مې څه وايې خو کله کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده دتېر ا ېستلو پـه خاطر ورتـه سر خو ځوم او دا ډول تا ثر ور کوم چې ګوندې خبرو ته يې زما پام دی.

تور سرک دوړيي ښامار په څېر د موټر دټايرونو لاندې ځغلي . زه پـه دې فکر کې يم چې له ستر ګو سره مې څه ډول مرسته وکړم چې لږه ساه پـه کې وغوړيږي او ددې سترګو ، له خم نه درا وتلو متره په کې پېدا شي ، لـه نيم نـه ډيـر مـخ يـې پـټ دی، پـوزه يـې هـم تـاوه ده ،يـوازې دتنـدي او داننګـو برنۍبرخه کې يـې د سـپين ململ تـه ورتـه پـو سـتکي لانـدې ګلابي دانـې ښکاربدې ؛زه ټول سوچ سوچ ګرځېدلی يم چې څنګه بـه وکـولی شم هغـه مخ ټول وګورم چې د دا ډول جـادو ګرو سترګو دکوربـه تـوب ويـاړ لـري . ګرمۍ ټوله سپرلۍ تړې کړه ډربور ته يې دموټر ودرولو غږوکړ ، ډر بـور هم ديو بازار تر څنګه موټر دسرک غاړې ته کړ، دانجلۍ تـر څنـګ دناست هلک او ښځې په شمول ټوله سپرلۍله موټره ښکته شوه. زه هـم وروسـتی کس وم چې له موټره ښکته شوم خو انجلۍ کـراره پـه خپـل څوکۍ نـاسـته وه نـه مـې تنـده پـه يـاد وه او نـه ګرمـي ،اخـوا ورتـاو شـوم ، دډريـور د دروازې تر څنـګ ودربېدم او لـه شيشـو څخـه چې دګرمۍ لـه لاملـه ټولې خلاصې وې هغه څارم ، سترګې مې له سترګو لاند ې په هماغې نښتـي دي ، انجلۍ پکی راواخبست او ځانته يې وهل پېل کړل پـه همدې وخت کـې هلـک داوبـو ډک ګـيلاس پـه لاس مـوټر تـه وروخـوت او هغـې تـه يـې ور وړاندې کړ ،انجلۍ ګيلاس واخېست او داوبو څښلو لپاره يې دوه ګوتې دکينې غوږ خواته وړاندې کړې ، دڅادر پيڅکـه يـې خلاصـه کـړه ، مـخ يـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوخ کړ ، شو نډو ته ورته ګلاب يې په ګيلاس کيښود دل او ددې په دې کوچني حرکت سره زما له لاس او پښو دمه وختله، دزړه شيشه مې يې· دانه دانه کړه · دزړه دشاهين وزرې مې وسوځېدې ، په ځمکه راولوېد· له ځانه مې پوښتنې پيل کړې:دا به پيغله وي او که واده ؟دا به دکوم ځای وي ؟دکومې کورنۍ او دڅالور به وي ؟له رنګ او جامو خو ښارۍ او لوستواله ښکاري چې ښارۍ به وي او که کليواله ؟آيا کله به هم ددې ګل په ليدلو زما دسترګو ليد ډېر شي ؟آيا دا به زمونږ جونګړه قبوله کړي؟بيا وايم چې دا ډول ګل کله څوک په بوټي کې پرېږدي ! ! هرومرو به واده وي او کيدلی شي چې همدا تر څنګ ناست هلک يې مېړه وي · دې ځوان ته مې زړه کې کينه راوپارېده ·موټر چې روان شو نودې هلک او انجلۍ ډېره خوږه مرکه پيل کړه په دومره ورو اوله حيا ډکه غږ چې ايله همدوی اوريده ، کله کله به يو بل ته مسکي شول چې زما دکينې په اور به يې نور هم پطرول وشيندل له ځانه سره کرم او ريبم چې په هر ډول وي ددې انجلۍ دکور درک به معلوموم ، داسې تصميم مې ونيوه چې دوی هر چېرته ښکته شول نو زه به هم هملته ښکته کېږم ، دوی به تعقيبوم او په داسې ډول به د دو ی کور ګورم چې دوی راباندې پوه هم نه شي· له هلک سره دخبرو په ترڅ کې دومره پوه شوی وم چې نوموړی دننګرهار پوهنتون محصل دی·

موټر جلالآباد کې اډې ته ورسېد سپرلۍ ښکته کېدل پيل کړل. دې هلک ډريور ته وويل چې استاده له ما سره ناروغ دی نو که تر مخابراتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوک پورې مې ورسوې احسانمن (منندوی) به دې یم • ډریور هم ورسره ومنله ما هم ورته پلمه وکړه چې زه هم مخابراتو ته ځم ، په سوچ کې شوم چې په دوی کې خو یو هم ناروغ نه ښکاري او بیا دومره کلک ناروغ چې له موټره هم ښکته کېدلی ونه شي ؟ بیامې له ځان سره وویل چې کېدلی شي چې دا ښځه به ناروغه وي•

موټر د مخابراتو چوک د کابل زړې اډې تر څنګ ودرېد ښځه او هلک دواړه ښکته شول سامانونه یې لاندې کېښودل خوانجلۍ له ځایه هم نه خوځیږي ، ما له خپل بېک سره ځان غولاوه چې په همدې کې هلک راغی دانجلۍ د سپټ مخې ته کښیناست ، شا یې وروړاندې کړه اوورته یې وویل:((خورې را په شا شه))انجلۍ یې هم له غاړې لاسونه ورتاو کړل او ورپه شا شوه ترې و یې پوښتل : چېر ته ځو ؟ هلک ورته وویل خورې هماغه ډاکتر ته دې بیایم چې ستا له ملا څخه یې پرچې ویستې دي •

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناه

دمخابراتو په څلور لارې کې زرګونه خلک تماشې ته راټول شوي وو. دډېر بیر وبار له لاسه خلک دیوبل په اوږو سپاره او ونو ته ختلي وو دڅلور لارې په مرکزي چوک کې یې دفیصلې داورولو لپاره قاضي ته لوی ستیج جوړ کړی وو ډېر مشران، چارواکي او عام خلک راغلي وو خلک وېرې اخستي او ترهېدلي وو٠زه د دوه سپټه ډاټسن په منځ کې په داسې ډول کښېنول شوی وم چې، لاسونه او پښې مې له یوبل سره په پرېړ پلاستیکي پړي کلک تړلي او بیا مې پړی له ملا تاو او له شاته سپټ سره کلک تړلی وو٠د موټر شاوخوا په سل ډزو ، پیکا او کلاشنکوفونو سنبال څو ځښور طالبان ولاړ وو قاضي ددوسیې په لوستلو پیل وکړ:((له زور او جبر پرته دمجرم په خپله خوښه دده داعتراف او په ګوښه ځای کې له یو ښکلي هلک سره دده دلیدلو پراساس محکمه کټورد خیال باز زوی د برکلي اوسېدونکي ته دلواطت په جرم دمرګ سزا اوروي څرنګه چې، ددې جرم سزا په شریعت کې تردیوال لاندې کېدل ټاکل شوي نو مونږ هم دې مجرم ته دمرګ سزا اوروو او د ده دوژلو لپاره موږ ده دښاروالۍ درياست د پخوانۍ زړې لوېدلې ودانۍ ددیوا ل غورځول ټاکلې دي او تاسو ته مو ځکه په راډیو او اخبار کې ددې حد دتطبیق خبر درکړی چې، له دې فا سق مجرم څخه عبرت واخلئ او داسې ګناه ګانې ونه کړئ))٠ څو ځله مې دتېښتې هڅه وکړه خو ډېر کلک یې تړلی وم٠ دمحکمې دفیصلې دتطبیق وخت راغی زه یې له موټر څخه راښکته او لاس او پښې تړلی دپاخه سېمنټي دیوال لاندې وغورځولم٠ دخلکو شور ماشور شو :[(معاف یې کړئ ډېر ښکلی ځوان دی] ، [دی خو مونږ پېژنو دا خو په دې ټول ښار کې ښه هلک دی] ، [زه قسم خورم چې په دې کې دا خبرې نشته چا ورته دسیسه جوړه کړې ده]له هرې خولې ساړه اسویلي خېژي خو په چارواکو اغېز نه کوي٠یو غټ بلدوزر راغی دېواله ته اړم شو له یوه ټکان سره یې دیوال وخوځاوه او په دوهم ځل دېوال ته د بلدوزر دخولې له اړمېدلو سره سم دېوال پر ما راغی او له خولې مې یوه ناتراشه چېغه ووته له همدې سره مې مېرمنې په وارخطا یۍ رابانديې غږ کړ:((دځونډي پلاره ! دځونډي پلاره !څه خبره ده پورته شه پورته شه ولې وو برېدلې کلمه ووایه)) زه هم راویښ شوم په کټ کې کښېناستم ، سترګې مې وسولولې خولې مې پا کې کړې او یو اوږد اسوېلی مې وو یست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور تعویذ

(د لنډو کیسو ټولګه)

محمد حسن حقیار

۱۳۹۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم: سور تعویذ

لیکـــوال: محمد حسن حقيار

خپرونـدی: د افغانستان ملي تحريك، فرهنگي څانگه

وېـبپـا ڼه: www.melitahrik.com

ډیزاینګر: ضیاء ساپی

پښتی ډیزاین: فیاض حمید

چـاپشمېـر: ۱۰۰۰ ټوکه

چـاپـکـال: ۱۳۹۴ ل کال/ ۲۰۱۵م

د تحريك د خپرونو لړ: (۴۷)

یادونه: د چاپ حقوق له ملي تحریک سره خوندي دي او د کتاب د محتوا مسولیت لیکوال پورې اړه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړليک

سرليک **مخ**

فيصله...۱
ارزښتونه..۷
باور..۱۰
بختور واده..۱۷
بد گومانه...۲۳
بې غمي..۳۰
بې وطنه...۳۲
بېوسه...۳۷
تروریست...۴۷
تمرين...۵۲
زړه هديره...۵۷
سور تعويذ...۶۳
شفر...۷۲
غبرگې جنازې...۷۵
قربانيان..۸۰
گلاپي دانې ۸۷
گناه..۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه او کور ودانی

د افغانستان ملي تحریک د هېواد پال او فرهنګپال شخصیت ښاغلي (محمد اقبال عزیزي) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته یې اوږه ورکړه. ملي تحریک ویاړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ یې پیل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هیله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

یو ځل بیا د دې اثر له لیکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې د دې اثر د لیکلو او چاپولو جوګه شول.

په فرهنګي مینه

د افغانستان ملي تحریک

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي محمد حسن حقيار

د افغانستان ملي تحريک
www.melitahrik.com

د خپرونو لړ: ۴۷

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library